Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Ngoại-Trưởng DEAN RUSK MỸ KHÔNG THỂ RÚT KHỎI MIỀN NAM V.N

NĂM THỨ TƯ ☆ SỐ 465 ☆ GIÁ 2d. ☆ THỨ BA 18-2 1964

THỜI LUẬN

THÔNG-TIN BÌNH-LUẬN và KIẾN-THIẾT

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút NGHIÊM-XUÂN-THIỆN | TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 2a, Tô-thất-Thuyết — SAIGON Giây nói: 20.678 | Tổng thư Ký: NGUYỄN-TỪ-BÍCH

VỤ PLASTIC NỔ TẠI RẠP KINH-ĐÔ TỐI 16-2-1964

BA NGƯỜI MỸ CHẾT và 31 người bị thương

★ Trong số Mỹ-kiều bị chết có 1 thiếu tá, 1 đại-úy và 1 quân cảnh.

● KẺ KHỦNG BỐ ĐÃ BẮN CHẾT VIỆN QUÂN CẢNH GÁC TRƯỚC RẠP TRƯỚC KHI ĐẶT CHẤT NỔ

ĐÔ THÀNH. — Vào khoảng 8 giờ 45 tối mồng 4 Tết tức chỉ nhựt 16-2, một tiếng nổ kinh hồn xảy ra tại rạp hát bóng Kinh Đô ở đường Lê Văn Duyệt (rạp này của Mỹ dành riêng chiếu cho người kiều xem). Tiếng nổ này làm cho rạp hát bị hư hại nặng và có lối 31 người Mỹ bị thương được chở vào bịnh viện riêng cứu cấp.

Người ta cũng có 1 người Việt đi ngoài đường, trước rạp hát bị thương được chở vào bịnh viện Đô Thành cứu cấp: Võ văn Quan 40tuổi, Ng. văn Bình 44, Lê văn Quế 32 tuổi, Phạm thị Rõ 14 tuổi, Ng. ngọc Thanh 21 tuổi, Trần minh Luân 15 tuổi, Phạm thị Năm 35 tuổi, Nguyễn văn Của 62 tuổi, Eugen Schreyer 27 tuổi, Lê minh Trực

xem tiếp 1 trang 4

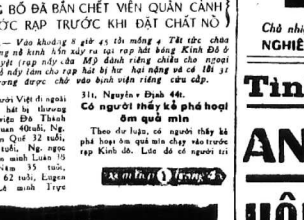

Rạp Kinh Đô sau khi bị đặt Plastic

31t. Nguyễn Định 46.

Có người thấy kẻ phá hoại ôm quả min

Theo dư luận, có người thấy kẻ phá hoại ôm quả min chạy vào trước rạp Kinh đô. Lúc đó có người trí

T.T. CHÁNH PHỦ VỪA KÝ NGHỊ-ĐỊNH:

CÔNG CHỨC HƯU TRÍ được tu chỉnh theo số thâm niên mới

★ NHỮNG CÔNG-CHỨC ĐÃ GIÁN ĐOẠN CÔNG VỤ VÌ BỊNH CỔ 1945-46, CÓ THỂ TÍNH THỜI GIAN GIÁN ĐOẠN ẤY.

SAIGON. — Theo nghị định số 370-TTP CV ngày 5-2-64 của Thủ tướng Chánh Phủ Lâm Thời, những công chức đã gián đoạn công vụ vì bịnh cổ 1945-1946, hiện còn tại chức hoặc đã về hưu, có thể được tính thời gian gián đoạn ấy để lập quyền và thanh toán hưu bổng với điều kiện là các đương sự phải tự đóng hưu liễm lần trừ kim số thời gian đó cho Quỹ Hưu Bổng.

Hưu-liễm và trợ kim về phần thời gian gián đoạn công vụ nói ở điều trên đây phải đóng ngày 1 lần, nhưng không phải trả tiền lời và được tính theo tỷ lệ mà lương các bậc (tùy theo ngạch tiếp) áp dụng trong thời gian ấy.

Thời hạn nạp đơn xin đóng hưu liễm và trợ kim được ấn định là 6 tháng kể từ ngày ký nghị định nay.

Đơn xin phải kèm theo bản sao nghị định cho hồi ngạch.

Đối với công chức hưu trí, hưu bổng sẽ được tu chỉnh theo số thâm niên mới kể từ ngày thanh toán xong các khoản hưu liễm và trợ kim theo thể thức ấn định như trên đây.

15 CHIẾN-SĨ ở Chương-thiện

ĐƯỢC GẮN ANH DŨNG BỘI TINH

CẦN THƠ. — Nhân cuộc viếng thăm Trung đoàn 31 tại Chương Thiện ngày 29 Tết, Thiếu tướng tư lệnh Vùng 4 Chiến thuật đã gắn 15

xem tiếp 8 trang 4

XÃ-LUẬN

ĐẢNG PHÁI VÀ QUỐC-GIA

Đã gần 10 năm nay, người dân Việt-Nam đã phải kinh nghiệm một sự thông-trị bằng đảng phái.

Trong quân đội cũng như hành chánh, phải là đảng viên mới đảng của chánh quyền mới chóng được thăng trật, mới được giữ trọng trách.

Ngoài ra lại có những tổ chức kinh tài của đảng đã được nhiều đặc quyền để khai thác mọi nguồn kinh tế: xuất cảng, nhập cảng, khai thác nông sản, lâm sản, công nghệ, kỹ-nghệ...

Với chánh sách đảng trị ấy, nhiều nhân tài đã không được đáng dùng chỗ, đúng lúc. Không những thế, nhân tài lại còn bị nghi kỵ và khống bế.

Bởi việc dùng người chỉ dựa vào sự tín nhiệm cá nhân chứ không dựa vào khả năng, đức hạnh, nên hành chánh đã trở nên thối nát và bất lực.

Bởi thường phạt không công minh, dưới thời thống trị của họ Ngô, trong quân đội đã có nhiều bất mãn.

Với một chánh sách thiên vị, đảng phái như vậy, quyền lợi của Quốc gia đã bị hy sinh để đề cao quyền lợi cá nhân và đảng phái.

Với sự kinh tài của đảng, nền kinh-tế quốc-gia đã bị lũng đoạn, dân chúng đã bị mất ngày một nghèo đi. Sức tiêu thụ, sức mua bán của người dân đã rất là yếu ớt, và do đó nền kinh tế mất ngày một đình trệ thêm lên.

Giữa lúc quốc gia đương phải chiến đấu để sống còn, chánh sách đảng trị của họ Ngô, đã làm lợi cho Cộng sản, đã phản bội dân tộc.

Để tránh vết xe đã đổ, chúng ta phải làm gì trong giai đoạn khẩn cấp này?

Trước hết chúng ta nên phải gột rửa hết ốc đảng phái đi. Chúng ta phải coi rằng đảng chỉ là một phương tiện để phục vụ dân tộc. Nhập đảng phải chỉ có nghĩa là tìm cách thực hiện một chương trình có ích lợi cho Quốc-gia. Nhập đảng không được có nghĩa là mưu cầu địa vị. Trong lúc này, những người đã đẩy lên giá trị của nền học vấn, và đã coi việc nhập một đảng như là một bằng cấp để cầu xin

(Xem tiếp trang 4)

Tình hình đảo Chypre rất trầm trọng

ANH YÊU-CẦU TRIỆU TẬP HỘI-ĐỒNG BẢO-AN L.H.Q.

★ *Sứ mạng điều giải của ông Geoge Ball thất bại?*

Liên hiệp quốc (TFP). — Trong một thư gửi đi chiều thứ bảy cho chủ tịch Hội đồng Bảo An L.H.Q., ô. Patrick Dean, đại diện nước Anh, đã yêu cầu Hội đồng Bảo an nhóm họp trong một ngày gần đây để xét vấn đề Chypre.

Không có vấn đề Thổ nhĩ Kỳ can thiệp ở Chypre

LUÂN ĐÔN (AFP). — Sáng 15-2, Thủ tướng Anh Home đã triệu tập các nhân viên chánh yếu trong nội các ông, phụ trách về vụ Chypre, để cùng cứu xét về tình hình ở phía đông Địa trung hải.

Ngoại trưởng Butler, bộ trưởng giao tế Liên hiệp Anh Duncan Sandys, cùng phụ tá ngoại trưởng Lord Carrington có một trong phiên nhóm này.

Tại Tòa đại sứ Mỹ, người ta xác nhận rằng thứ trưởng ngoại giao Mỹ George Ball sẽ từ Athènes tới thủ đô Anh vào chiều nay.

Người ta nhắc rằng chiều thứ sáu Thủ tướng Anh đến Hoa thịnh Đốn, đã nhận rằng có thể sẽ có sự

xem tiếp 9 trang 4

HỘI ĐỒNG BẢO AN

Sẽ họp ở NỮU ƯỚC VÀO NGÀY 17-2-1964

Chiều thứ hai, vào hồi 20 giờ (giờ tế), Hội Đồng Bảo An sẽ họp ở Nữu Ước để xét về vụ Chypre, theo lời yêu cầu của Chánh phủ Anh và Chánh phủ Chypre. Vậy là cuộc tranh chấp này, từ địa hạt quốc nội đã chuyển sang địa hạt quốc tế. Người ta cho rằng do đó, lần này ít ra cũng loại trừ được hiểm họa gây ra những biến cố về quốc tế, cách đây hai ngày có một hạm đội Thổ đã lên đường đi Chypre để lại trở về căn cứ. Hôm nay, sáu hồi chiều, người ta không thấy vào ở gần trong vùng ấy ngoài

Thân dân cho biết đời sống của dân ra sao

TRUNG-TƯỚNG NGUYỄN-KHÁNH viếng đồng-bào lao-động XÓM CHIẾU — KHÁNH-HỘI

▷ Cùng đi theo Thủ-tướng có Phó Thủ-tướng Dõ-Mậu và ông Tổng Trưởng Lao-động.

● Đồng bào đã nhiệt liệt hoan nghênh Thủ-tướng.

của p.v. HOÀNG-ANH

SAIGON. — Chiều mồng 4 tết, hồi 3 giờ, thủ tướng Nguyễn Khánh cùng phó thủ tướng Đỗ Mậu và ông tổng trưởng bộ Lao Động đi thăm đồng bào lao động xóm chiếu bên Khánh Hội. Đồng bào đã đứng đón Thủ tướng và hoan hô khi Thủ tướng đi

Với tác phong bình dân, dễ gần gũi, Thủ tướng đã dừng lại nói chuyện với đồng bào, hỏi thăm về gia cảnh, công việc và sự sinh sống. Đồng bào đã tỉnh bày đời

Thủ tướng nhiều lần đã nhắc đến nghĩa nhân, tối tăm của lớp dân lao động, nên Thủ tướng đã giúp đỡ một cách thực tế và sau

xem tiếp 7 trang 4

NHÂN DỊP TẾT NGUYÊN ĐÁN

T.T. NGUYỄN-HỮU-CỔ thăm Đức Bà Huỳnh-công-Bộ

thân mẫu của Giáo-chủ Hh.-phú-Sô

■ Tặng quà cho binh sĩ hai đại đội của ông Huỳnh-công-Cứng và Huỳnh-trung-Hiếu.

LONG-XUYÊN (VTX) Nhân dịp Tết Nguyên Đán, Thiếu tướng Nguyễn Hữu Có, Tư Lệnh vùng 4 Chiến Thuật, sáng 11-2 vừa qua, đã tới thành địa Phật giáo Hòa hảo, quán Tân châu thăm viếng Đức

Bà Huỳnh Công Bộ, thân mẫu Giáo chủ Phật giáo Hòa Hảo, Thiếu-Tướng đã viếng An hòa Tự và đại vòng hoa tại đài chiến sĩ.

Thiếu tướng có tiếp xúc với đồng bào địa phương, trình bày tình hình chung trong nước và đặc biệt tình hình miền Tây Nam phần.

Thiếu tướng đã tặng quà cho binh sĩ hai đại đội của các ông Huỳnh công Cứng và Huỳnh trung Hiếu được sự hiện diện của Ban Trị sự Trung ương Phật giáo Hòa Hảo.

Ngày hôm sau 12-2, Thiếu tướng tiếp tục viếng thăm các đơn vị ngoài mặt trận.

Sáng mùng 1 Tết, 13-2, Thiếu tướng, các vị quan Bộ Tham mưu, các bà trong Hội Bảo trợ binh sĩ viếng thăm thương binh bịnh tại Bệnh viện 3 Dã chiến, biếu quà và tiền tặng mỗi người 200đ.

Chiều mùng một Tết

Hội chợ Cây mùa xuân của Q. Đ. ĐÃ KHAI MẠC

xem tiếp 6 trang 4

SẮP CÓ BIỂU TÌNH CHỐNG ĐẠI DIỆN MIỀN BẮC TẠI LÀO!

Pathet Lào bắn 160 tạc dạn vào phe Trung-lập

★ 4 TẠC DẠN RỚT GẦN TỔNG-HÀNH-DINH KHONG LE LÀM 2 PHỤ NỮ THIỆT MẠNG.

▷ TƯỚNG PHOUMI NOSAVAN ĐỀN VỌNG CÁC.

VAN TƯỜNG (AFP). — Sáng thứ bảy, Hoàng thân Thủ tướng Souvanna Phouma đã tiếp đại diện Bắc Việt đến để chuyển giao một giác thư nói về các luyện ngôn của với nhân viên cảng các tin tức cho rằng nếu giới Ai Lao tìm cách xét trong tuần chuẩn bị nhiều cuộc biểu tình chống đại diện Bắc Việt ở Ai Lao.

Thông cáo của phủ Thủ tướng Ai Lao, loan báo tin trên, cho biết: «Thủ tướng Phouma đã cho đại diện Bắc Việt biết rằng ông không có thể có những cuộc biểu tình như vậy. Tuy nhiên, ông cũng cho hay rằng ông đã vận động với tướng Phoumi Nosavan là những vụ lộn xộn như vậy có thể gây cớ nhiễu hậu quả trầm trọng cho tương lai chính trị».

Sau biết, về vấn đề sự hiện diện của bộ đội Bắc Việt ở Ai Lao, thủ tướng Phouma nói rằng ông phải tin vào những tin tức từ khắp nơi gửi về liên quan tới vấn đề này và ông nhắc lại lần nữa rằng phương pháp duy nhất để đánh tan sự ngờ vực và làm sáng tỏ vấn đề là phải chấp nhận sự kiểm soát chặt chẽ của UHQT.

xem tiếp 4 trang 4

Nguyễn Đình Thuần

Vương văn Đông

TIN-TỨC THỂ-THAO

HUẾ VỚI H.T. DÂN SỰ «A» 1-1

H.T.Q.Đ. «A» đoạt giải «Tân Xuân» nhờ bắt thăm may rủi

Trận chung kết giải Tân Xuân đã giải quyết bằng một cuộc bắt thăm may rủi sau khi hai hội Tuyển Quân Đội «A» và Dân Sự «A» huề 1-1 trong 2 hiệp thường lệ.

Đáng ý thì phải đá thêm 20ph, nếu hoà nữa rút thăm để chọn bên thắng đúng theo điều 3 ghi trong bản điều lệ nhưng ban tổ chức thấy đã khuya nên quyết định bỏ giờ đá thêm để cho rút thăm và Hội tuyển Quân đội «A» đã may mắn đoạt giải.

Nhưng cái may mắn đang kể đã giúp H. T. Quân Đội «A» chiến

xem tiếp 5 trang 4

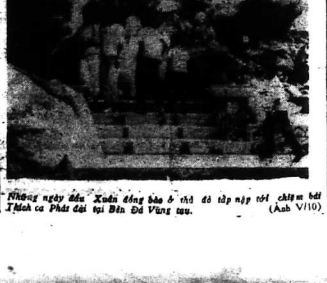

Những ngày đầu Xuân đồng bào ở thủ đô tập nập tới chiêm bái Thích ca Phật đài tại Bên Đá Vũng tàu. (Ảnh V/10)

Đón xem! ĐẶC BIỆT CỦA Thời-Luận!

Ngày mai khởi đăng thiên phóng sự của Đoàn Sơn về «Phật Giáo Hòa Hảo trước thời cuộc».

Một vòng phóng sự vì đại qua các tướng lãnh, các lực lượng nổi tranh của Bảy Đôm, Ba Cụt, Trung Tá Huê v.v...

NHỮNG TIẾN BỘ CỦA QUÂN ĐỘI MỸ

Hoa Kỳ hiện có 600 hỏa tiễn

1000 chiếc oanh tạc cơ chiến thuật

CHICGGO (AEP). — Tài thế bày, tướng Maxwell Taylor, tổng tham mưu trưởng quân lực Mỹ, đã thuật trình về các tiến bộ của Hoa Kỳ trong những năm qua trong thế quân bình các phương pháp quốc phòng và chiến lược.

Và các phương pháp quốc phòng, tướng Taylor nói lên trước đại hội các luật sư, nói rằng hiện nay Mỹ có hơn 600 hỏa tiễn bánh quân

xem tiếp 10 trang 4

BỎ MẶC XỨ NÀY CHO C. S. KIỂM-SOÁT

● *Tình hình ở Đông-Nam-Á nguy hiểm hơn trước.*

☆ Ông Trần-văn Chương tuyên bố đề nghị của De Gaulle nhằm trung lập hóa Đông-Nam-Á là một giải pháp sai lầm.

HOA THẠNH ĐỐN (AFP). — Trong một cuộc phỏng vấn truyền thanh của đài «Tiếng Nói Hoa Kỳ» hôm qua, ông Dean Rusk, Ngoại Trưởng Mỹ, bàn về vấn đề Đông Nam Á, đã tỏ ý tin tưởng rằng Miền Nam Việt Nam sẽ tự bảo đảm được nền độc lập và

«Hoa Kỳ sẵng quyết ngăn chặn để cho Miền Đông Nam Á rơi vào ách thống trị của C.S.».

Đề cập đến vấn đề trung lập hóa, Ngoại Trưởng Dean Rusk lại xác nhận 1 lần nữa rằng «trong hoàn cảnh hiện thời, nói đến trung lập hóa, có nghĩa là Mỹ rút khỏi Miền Nam V.N».

Ngoại trưởng nói thêm «Vì rằng Miền Bắc sẽ không bị trung-lập hóa và vẫn ở trong hàng ngũ khối Cộng sản. Ai cho rằng miền Nam VN phải trung lập hóa là người đó nghĩ rằng người Mỹ phải lặng lẽ rút lui bỏ mặc xứ này cho miền Bắc kiểm soát, nhưng việc này không thể xảy ra như thế được».

Ông Trần văn Chương tuyên bố về đề nghị của De Gaulle

DURHAM — North Carolina (UPI). — Ông Trần văn Chương, cựu Đại sứ VN tại Hoa thịnh Đốn, tuyên bố rằng trung lập hóa vùng Đông nam Á là đầu hàng Cộng sản.

Trong một cuộc họp ở Durham, tiểu bang Bắc Carolina hôm thứ sáu 14-2, ông Trần văn Chương đã tuyên bố thêm rằng đề nghị của Tổng thống Pháp De Gaulle nhằm

xem tiếp 2 trang 4

BỘ NỘI VỤ MỜI 2 ÔNG

Ng. đ. Thuần và Vg. v. Đông RA TRÌNH DIỆN

SAIGON. — Trên luồng sóng điện của đài phát thanh chiều 16-2-64. Bộ nội vụ đã chính thức mời hai ông Nguyễn đình Thuần, Cựu bộ trưởng và T. ung-Ủy viên Vương văn Đông ra trình diện về cho biết, nếu trong

xem tiếp 2 trang 4

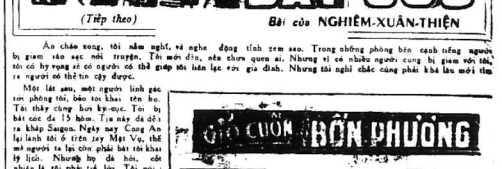

(Tiếp theo) Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Ăn chán xong, tôi nằm nghỉ, và nghe động tình zen sao. Trong những phòng bên cạnh nếng người bị giam sáo sạc nói truyện. Tôi mới dìu, nên chưa quen ai. Nhưng vì có nhiều người cùng bị giam với tôi, tôi có hy vọng sẽ có người có thể giúp tôi liên lạc với gia đình. Nhưng tôi nghĩ chắc cũng phải khá lâu mới tìm

Tôi cười: «Ông chủ sự con chẳng biết nữa là tôi!»

Hỏi: «Làm nghề nghiệp gì?»

Trả lời: «Thất nghiệp! Không làm gì cả».

Hỏi: «Thế trước kia ông làm gì?».

Trả lời: «Tôi nhiều nghề lắm. Muốn hỏi tôi làm gì trong thời gian nào, tôi mới trả lời được».

Người lính nói: «Thì ông cứ khai cho tôi biết ông đã làm những gì?».

(Xem tiếp trang 2)

Một lát sau, một người lính các tôi phòng tôi, bảo tôi khai tên họ. Tôi thấy cũng hơi kỳ-cục. Tôi bị bắt cóc đã 15 hôm. Tin này đã đồn ra khắp Saigon. Ngày nay Công An lại lành tôi ở trên tầy Mặt Vụ, thế mà người ta lại cho phải bắt tôi khai lý lịch. Nhưng họ đã hỏi, cốt nhiên là tôi phải trả lời. Tôi nói: «Tôi tên là Nghiêm xuân Thiện».

Hỏi: «Tội trọng gì?».

Trả lời: «Không biết!».

Người lính tròn mắt nhìn: «Sao lại không biết!».

Tôi cười: «Ông chủ sự con chẳng biết nữa là tôi!».

Hỏi: «Làm nghề nghiệp gì?».

Trả lời: «Thất nghiệp! Không làm gì cả».

Hỏi: «Thế trước kia ông làm gì?».

Trả lời: «Tôi nhiều nghề lắm. Muốn hỏi tôi làm gì trong thời gian nào, tôi mới trả lời được».

Người lính nói: «Thì ông cứ khai cho tôi biết ông đã làm những gì?».

(Xem tiếp trang 2)

GIỚI THIỆU CUỐN BỐN PHƯƠNG

Chợ Tết hay là Hoa với Văn-nhân

Phiên chợ Tết, vừa rồi, nhất là mấy ngày gần cuối năm người đi chơi chợ, đông không thể nói, chân chen không lọt, lớp dồn đi, lớp dồn lại, người ta có cảm tưởng ở cảm Thị-Nghè nhào nào, sức chen lấn cũng khá gỡ hơn thế nói. Hàng hỏ thì thật đắt, mứt kẹo đắt, quả tươi nhập cảng đắt, phẩm vật đắt vì cảng gần Tết lại cảng thấy đắt hơn. Duy có hoa về Tết thì năm nay xao mà nắng khách. Người xem người thì có, người thưởng hoa, nói không thì hơi ế, nhưng thực là thưa thớt.

Đã thế, khách bán hoa, đa-sĩ không phải là những cô gái đa trắng nõn nà, miệng cười chúm chím, mà chỉ là những tay giống hoa lọc lõi, phong trần đầy dạn, một nắng hai sương, mà những cây hoa năm nào cũng như năm nào thật là tuyệt đẹp. Công-phu sửn sóc cho hoa nở đúng lúc xuân về, phải thực là những nghệ-sĩ lão luyện mới có thể gây thành công cuộc cho có cây hoa, lá... Các thà mỗi cây chỉ có độ bốn năm bông, bông nào cũng lớn bằng cây một chậu, mai vàng thì lơ thơ vài ngọn lá, nhưng hoa mọc sau sát cha lập cả cành. Rồi hồng mai-khôi, rồi bạch ngọc-lan, rồi tùng, rồi bách, rồi tường vi, đâm bụt, hàng trăm thứ hoa muôn ngàn mầu sắc khác nhau. Khách vui chân đi nhìn hoa không chán mắt.

(Xem tiếp trang 2)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Khảo - tệ ty

KIM Y DIỄU dịch

(TIẾP THEO)

Một đàng bên người giàu ấy chỉ có chiếc mành đỏ lâu chưa bắt, đàng với ấy thực bơ vơ trong là vùng nông thôi đi.

Sở sanh hai nơi trên với nhau, thì vẫn đi tay vậy mà làm an con chim chá lương thực hơn! Cho nên hình phạt ấn tử tuy nặng, nhưng gặt gao vơi Qui vương mà bảo như không gia tội đến hạng thế đi. Đã tuy luật phép ấn thế mà, không hoàn ...

...Nhà binh bàn nghị rằng: Trong có vài trang giấy thôi, mà bao chiến sự kiện ở đó, kẻ nọ người kia, việc xảy trên khác, trên dưới trước sau đan đan tương đối tả ra. Nghĩ bởi tay tơm qua thực chẳng khác khác. Có nhận xét thấy cái văn tâm của truyền, đọc Liễu trai chỉ đi mới có thể hưng.

o°o

LỜI BÀN CỦA HIỀU THIỀN

Có người bảo: Diêm vương cân mẫn vô tư, kẻ đáng khen. Nhưng ông vẫn có khuyết điểm rất lớn là thiếu sáng suốt, cho nên bộ ba ở ngày bên mình, lâm bậy bao thiên lau rồi mà không biết. Giá thử Bồ Tùng Linh kết thúc truyện này bằng việc Diêm vương tự xét mình ngu muội, có lỗi, mà để đem xin từ chức có phải thêm được bao học thú ư, không?

Ta cười, hỏi lại rằng: ở từ sự ấm ti thì Diêm vương đúng đâu hết thảy. Vậy viết để đem lên ai được?

Hà chẳng phó người xóm chợ cười bảo với Văn nhân Sinh lúc đó sao: « Rồi khéo vô vẩn! xanh ngắt mặt mũi,... tìm đâu cho ra Ngọc Hoàng Thượng đó! »

Vả lại nếu kết thúc truyện này bằng việc Diêm vương tự ý xin từ chức, chẳng bảo ra riêng người xử ấm ti số nhân cách và tình chân trách nhiệm cao hơn cả người xử trần gian này sao? Kết thúc như vậy, không đúng tâm lý chung vẫn mất giá trị.

Bồ tùng Linh là đáng tàn lý. Liễu trai chỉ là văn chương tâm lý. Sự truyền không cần phải thật có như thế, nhưng tâm lý thì thật có như thế, số đi người đọc Liễu trai rồi, mà đâu đó vang vang như thấy được sự thật.

Chỗ coi Liễu trai Chế đi là hoàng đường bịa đặt.

Từ biệt trong mộng

Ông tổ Vương xuân Lý tiên sinh cùng với ông chú tôi là Ngọc Điền công chơi với nhau thân lắm. Một đêm Vương ông nằm mê thấy cảng đến nhà, xác mặt rầu rầu, bảo đến có việc gì thì nói rằng:

— Tôi sắp phải đi xa mãi mãi, nên đến xinh biệt cùng anh!

Hỏi đi đâu, công nói:

— Xa lắm!

Rồi đi ra, ông tiễn bạn tới một cái hang, thấy trên vách đá có chữ một ra thành một lỗ hổng. Công chấp tay từ biệt, rồi xoay lưng sẽ phía vách thông, từ từ đi giữ lúc vào. Ông gọi không thấy thưa, bèn giật mình tỉnh dậy.

Sáng dậy thưa với thân chàng là Kinh nhân, rồi sai người nhà sửa soạn để phòng, và nói với mọi người rằng: «Ngọc Điền công mất rồi».

Thân công ưu bây cho người sang bói thăm trước đó, có tiếp đích xác rồi sang phúng cũng vừa. Ông không nghe có mặc áo trắng đi. Đến mai thì thấy người của đã treo cờ tang.

Than ôi! có nhân đối với bạn, kẻ sống người chết cũng giữ chữ tín với nhau như vậy! Cái chuyện sa tang cho chồ Cự Khanh mà đi hà phải là chuyện bịa!

Ý DÂN

Trong một bài trước, chúng tôi đã nêu lên sự khiếm thuyết lẫt lực của Bộ Y-tế trong chiến dịch ngừa tả và kỳ này chúng tôi xin đề cập đến sự tổ chức lăng-cảng của Bộ Y tế và chúng tôi quan niệm rằng: Chính do sự thiếu tổ chức căn bản đó nên các công tác Y tế đã thiếu mất nhiều hiệu quả.

Không những thế nếu ai chịu khó nhớ lại hoạt động hết sức tích cực tác của Bộ Y-Tế dưới Thủ Tướng tướng Nguyễn ngọc Thơ đã tính bây cùng với công tác của các Bộ khác trước Đảng Dân Chủ Nhân Sĩ ngày 9-1-1964 không ai lấy làm lạ gì vì Bộ Y Tế sau ngày cách mạng thành công cũng vẫn chỉ tiếp tục và đưa theo mới thường lối tác trách cũ, chẳng có gì sáng dáng với một thương trình hoạt động của mới.

Chánh phủ chuyên tiếp trong mới giai đoạn cách mạng.

Sự thiếu sót đầu tiên phải kể tới là sự ăn điều của văn phòng Bộ Trưởng làm cho công việc bị ứ đọng và có cung chậm chạp. Thật vậy trong hầu hết các Bộ khác sau trên của mới Bì thư chỉ là giữ các công văn «Mật» cho Bộ Trưởng, tổ chức các cuộc tiếp tân, khác là làm các công việc... riêng cho Bộ-trưởng, nhưng đáng ngày ở Bộ Y-tế thì lại khác. Bì thư tự phong cho mình một nhiệm vụ quan trọng không khác gì một Tổng thư ký vì bất kể công văn «đến đi», mật hay không mật đều phải qua tay Bì thư trước đã.

Người ra sa cũng biết các chức vụ Tổng Trưởng, Bộ Trưởng hay Đặng Lý chỉ là những vụ nặng chức vẻ chính trị, nay thay, mai đổi, còn các chức vụ thuần túy chuyên môn hay hành chính, bao giờ cũng phải được giao cho hoặc Tổng Thư ký hoặc Tổng giám đốc để có thể theo dõi liên tục mặc dầu có sự thay đổi. Nhưng chính sự không ý thức được tính chất nhiệm của mỗi người trong guồng máy y tế nên Đảng trưởng và Đặng lý đã hoặc vì lý do nào hay lý do khác hoặc vì vô tình hay cố ý đã quá bám dính công tác để trước bổ phận nào trách nhiệm công, như quyền hạn Tổng Giám Đốc Y Tế và Bệnh Viện.

Hay lấy một thí dụ nhỏ nhưng rất điển hình là do nghị định số 228-BYT/PC/ND ngày 7-1-1964 của Tổng trưởng Y-tế một Sở Y-tế hương thôn đã được thành lập để điều chỉnh cho chương trình y-tế hương thôn trước kia, nhưng sở ấy rất bị được đặt trực thuộc Nha Đông Y

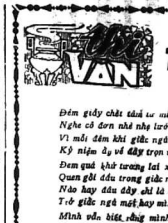

TRỞ GIẤC

Đêm giấy chết tâm tư mình tung động.
Nghe cô đơn nhẻ nhẹ lướt vào tim.
Vì mối đêm khi giấc ngủ tìm quên,
Kỷ niệm ấy vẫn đầy trọn vẹn lắm.
Đem quả khứ tương lai xây thành mộng,
Quên gối đầu trong giấc ngủ ngày xưa,
Nào hay đâu đây chỉ là hương thơm,
Trở giấc ngủ một hay mình ấy mị.
Mình nằm biết chẳng mình hơi vô ý,
Xa xôi ai lại đây nỗi đi tìm.
Thế mối lên nghe mùa chấy vẻ tim,
Mình lại thấy nhớ sao là nhớ lạ!
Đường trăn thế ai lao đâm ngàn lí.
Cho bờ mi không đầm giọt mưa buồn.
Cho đêm về thôi tơm mộng cô đơn,
Cho giấc khóng nghe tiếng nước nỉ.

HỒ THU

(Thi văn đoàn Vũng Tiến Châu phú)

TÒI BỊNH BẮT CÓC

Bài của NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

(TIẾP THEO TRANG 1)

Trả lời: « Tôi đã lên Sài Gòn rồi! »

Khi anh ta đi tôi, máy người quốc gia bị giam bên cạnh cất tiếng hỏi: « A thế ra Cụ Nghiêm đây mà chẳng thì không được biết! »

— « Trời Phật ơi! Sao anh em lại gọi tôi bằng cụ! Tôi đã giả đâu mà gọi tôi như vậy. Việc anh em cứ gọi tôi là anh em cho tiện! »

Anh em quốc gia bị giam giữ ở những phòng cạnh tôi toàn là những người trí thức cả. Kỹ sư cầu, giáo sư, học giả cả, quan nhân cao cấp cả. Toàn là những người chống đối với họ Ngô mà bị bắt cả. Có người bị giam đã tới năm, sáu năm, và đã phải giam ở nhiều nơi.

Gần 11 giờ, tôi lại bị gọi lên Văn phòng, để khai lại một cách không chính thức, những việc tôi đã làm trong vụ Phật Giáo. Tôi khai đúng như đã khai ở trong Ty mật vụ.

Khai xong, người ta lại đưa tôi về phòng giam. Khi đi qua những phòng có người bị giam, tôi nhìn vào và nhìn cười chào bạn quen.

Nhiều người biết tôi, nên cũng chào thông cảm.

Lúc ấy lại là đúng giờ ăn cơm. Cơm nhà giam, có người thăm. Mỗi ngày nếu người ăn ba bữa, và chỉnh phủ phải trả bảy đồng rưỡi. Thế mà nhà thầu cho cơ lại, và phải có thêm lực mua thêm đuợc.

Cơm gạo đã để cả vỏ ta-min, cho, khối mắc bịnh sáng. Hai mươi ăn, mỗi mỗi rau luộc, và một mẩu rau xào hay một mẩu cá. Rau luộc thường là rau muống. Thứ rau muống thật giá cùng như quê cải. Cái thứ rau muống được thay bằng cải bắp. Lá cải xanh xắn, ăn cũng nhẹ giây bụi. Rau xào là cải trắng, nấu với nước mắm tôm, nơm đen gần như mực. Cá là một thứ cá mối. Khi anh cọc-vê mang nồi lại cho cách phòng chúng bai ba thước đã người thấy mùi nồi rồi. Nhưng ở tù, ăn cái gì cũng lấy làm ngon; mặc dầu ban đầu thấy lợm giọng nhưng sau cũng quen đi.

Tôi đã có dịp ăn cơm tù ở Chí Hòa, khi Chánh phủ Ngô đình Diệm bắt giam tôi một năm trọn từ mùng 2-9-61 đến hết 2-9-62, và tôi không trả món tiền 130.00 bỉ phát vợ bảo Thời Luận, năm 1958, khi Thời Luận, trong số tạm nơm, đã kích chánh sách đối nội và đối ngoại tên đại bạc nước của họ Ngô, bằng «Thư gửi ông Ngô-Đình-Cẩn XYZ, ma-mon đây Thời Luận đã cho đăng lại, để độc giả có một tài liệu có thể gọi là đích xác được.

Lúc đó, để cho đầy phương phép độc đoán của bọ Ngô, Báo chí VN đã đăng tin là tôi bị tù vì thiếu thuế! Tôi nay đã làm cho một số nhà luật học ngạc nhiên. Vì thiếu thuế đâu có thể bị tù! Nhưng cơm ở Chí Hòa còn « ngon » hơn cơm ở Công an, vì ở Chí Hòa mỗi ngày bọ bơm mất tiền những 13 đồng của Chánh phủ.

Bởi tôi đã quen với sự khám khổ, nên tôi cảm lấy bát cơm của nhà giam, và bát rau xào với một thứ nước đen tâm, rồi ngồi ăn ngon lành. Một bạn bè gần ở bên phòng bên cạnh nem sang cho tôi một khúc ca khô bọc giấy ny-lông. Tôi xếp ăn, thì một Đại úy cũng bị cầm tù, nhưng được biệt đãi, được nhiều ưu đa và được đùng lâm phụ tế trong ban thăm vấn, Đại úy R., chạy lại nói có lệnh của ông chủ sự cho tôi ăn cơm của Cảu lạc Bộ.

(Còn nữa)

Trả lời: « Ông cứ ghi là tôi lên Giao sư là được rồi! »

Khi anh ta đi rồi, máy người quốc gia bị giam bên cạnh cất tiếng hỏi: « A thế ra Cụ Nghiêm đây mà chẳng thì không được biết! »

— « Trời Phật ơi! Sao anh em lại gọi tôi bằng cụ! Tôi đã giả đâu mà gọi tôi như vậy. Việc anh em cứ gọi tôi là anh em cho tiện! »

Anh em quốc gia bị giam giữ ở những phòng cạnh tôi toàn là những người trí thức cả. Kỹ sư cầu, giáo sư, học giả cả, quan nhân cao cấp cả. Toàn là những người chống đối với họ Ngô mà bị bắt cả. Có người bị giam đã tới năm, sáu năm, và đã phải giam ở nhiều nơi.

Gần 11 giờ, tôi lại bị gọi lên Văn phòng, để khai lại một cách không chính thức, những việc tôi đã làm trong vụ Phật Giáo. Tôi khai đúng như đã khai ở trong Ty mật vụ.

Khai xong, người ta lại đưa tôi về phòng giam. Khi đi qua những phòng có người bị giam, tôi nhìn vào và mỉm cười chào bạn quen.

Nhiều người biết tôi, nên cũng chào thông cảm.

Lúc ấy lại là đúng giờ ăn cơm. Cơm nhà giam, có người thăm. Mỗi ngày nếu người ăn ba bữa, và chỉnh phủ phải trả bảy đồng rưỡi. Thế mà nhà thầu cho cơ lại, và phải có thêm lực mua thêm được.

Cơm gạo đã để cả vỏ ta-min, cho, khối mắc bịnh sáng. Hai mươi ăn, mỗi mỗi rau luộc, và một mẩu rau xào hay một mẩu cá. Rau luộc thường là rau muống. Thứ rau muống thật giá cùng như quê cải. Cái thứ rau muống được thay bằng cải bắp. Lá cải xanh xắn, ăn cũng nhẹ giây bụi. Rau xào là cải trắng, nấu với nước mắm tôm, nơm đen gần như mực. Cá là một thứ cá mối. Khi anh cọc-vê mang nồi lại cho cách phòng chúng bai ba thước đã người thấy mùi nồi rồi. Nhưng ở tù, ăn cái gì cũng lấy làm ngon; mặc dầu ban đầu thấy lợm giọng nhưng sau cũng quen đi.

Tôi đã có dịp ăn cơm tù ở Chí Hòa, khi Chánh phủ Ngô đình Diệm bắt giam tôi một năm trọn từ mùng 2-9-61 đến hết 2-9-62, và tôi không trả món tiền 130.00 bỉ phát vợ bảo Thời Luận, năm 1958, khi Thời Luận, trong số tạm nơm, đã kích chánh sách đối nội và đối ngoại tên đại bạc nước của họ Ngô, bằng «Thư gửi ông Ngô-Đình-Cẩn XYZ, ma-mon đây Thời Luận đã cho đăng lại, để độc giả có một tài liệu có thể gọi là đích xác được.

Lúc đó, để cho đầy phương phép độc đoán của bọ Ngô, Báo chí VN đã đăng tin là tôi bị tù vì thiếu thuế! Tin nay đã làm cho một số nhà luật học ngạc nhiên. Vì thiếu thuế đâu có thể bị tù! Nhưng cơm ở Chí Hòa còn « ngon » hơn cơm ở Công an, vì ở Chí Hòa mỗi ngày bọ bơm mất tiền những 13 đồng của Chánh phủ.

Bởi tôi đã quen với sự khám khổ, nên tôi cảm lấy bát cơm của nhà giam, và bát rau xào với một thứ nước đen tâm, rồi ngồi ăn ngon lành. Một bạn bè gần ở bên phòng bên cạnh nem sang cho tôi một khúc ca khô bọc giấy ny-lông. Tôi xếp ăn, thì một Đại úy cũng bị cầm tù, nhưng được biệt đãi, được nhiều ưu đa và được đùng lâm phụ tế trong ban thăm vấn. Đại úy R., chạy lại nói có lệnh của ông chủ sự cho tôi ăn cơm của Cảu lạc Bộ.

(Còn nữa)

TIẾNG DÂN KÊU

Tiếng kêu cứu của ngành *Tiểu - công - nghệ dệt V. N.*

Kính gửi Trung Tướng HĐQCM Thủ Tướng và Hội trưởng Chính phủ.

(TIẾP THEO)

Bọn cộn trung nay ăn bối lộ một cách công khai trắng trợn thế mà rất êm xuôi.

Chúng ta là những nhà Tiểu công Nghệ tự tức, rầu không có tiền theo kịp những phân tử chuyên môn đút lót, nhiều tiền để đầu cơ chiếm đoạt quyền trên thị trường tư sợi nói riêng và các hàng nội hóa nói chung.

Vì những việc làm phi pháp của bọn có thế lực bất bì chúng tôi đã mất hành thức, nên những tôi làm việc ngày đêm mà không đủ sống, mà cung tệ đoan trên, mà ngành Tiểu công Nghệ của chúng tôi không thể phát triển, trái lại cùng ngày càng đi đến phá sản mà cũng vì thế mà chúng tôi phải vậy nhiều khuyết điểm, nào là trốn thuế nhà nước, nào là thuế 6 phần trăm, thuế lợi tức v..v.. Chúng tôi nhận thấy thiếu thuế của Chánh phủ là một việc cuối cùng vì không thể chạy đi nào mới đành liều phải vậy.

Vì lại dưới triều họ Ngô họ chỉ biết dùng người thân tín, cho không chịu đúng người tài đức, vì vậy nên các các ngành Tiểu tự nghệ và Tiểu công nghệ đệt mối ngày làm mướn, (10) giờ thay vì mỗi ngày (15) giờ để chạm hết mức sản xuất, vì sản xuất nhiều mà thiếu thu không nhất tất bằng ra hàng ngày để nhiều phải tranh nhau bán rẻ thì tiền công mỗi ngày mỗi sụt và lỗ vốn (tính trung máy đã có từ lâu nay).

Vậy đây mới là nên nhà chúng tôi xin đề trình những nỗi khó đan lên nhà cầm quyền cứu xét, hầu nâng đỡ ngành Tiểu Công nghệ dệt của chúng tôi cho có phần hữu hiệu.

Trong khi chờ đợi sự phân minh sáng suốt của Chánh phủ, kính mong quý Ngài nhận nơi đây lòng thành kính và biết ơn chúng tôi.

Saigon ngày 28-1-64

Ký tên đóng dấu

Chi tên: 108 Người

Y-HỌC THƯỜNG THỨC

Ông Đ.V.T. Biên Hòa

1.— Kết quả chụp hình phổi: T.P.N. có nghĩa là phổi tốt.

1.— Nếu bị nhọt ở chân và nổi hạch ở hàng nên chích Penstrep 4 phần 2 ngày 1 chai. Bôi thuốc bắc vào chỗ nổi nhọt và hàng lại.

3.— Chỉ cần mổ nhọt nếu nhọt có mủ lên quá Trường hợp đó nên đến B.S. điều trị.

— Em H.V.T. Định tường

Thối lỗ tai chảy nước vàng

TRẢ LỜI: Tạm thời rửa lỗ tai bằng bông gòn thấm Alcool Boraqué Nhỏ lỗ tai thuốc Tilmycoin Gentamycine Auriculaires và uống Tetrex 0,250 cách 4 giờ 1 viên.

Ngày uống 4 viên. Nên đi khám tai B.S. chuyên khoa Tai Mũi Họng.

— Trả lời quốc nhân H. K.B.C 4559 :

Rất tiếc không có cách gì cải lão cho tóc mọc trên cái vết sẹo trên đầu bạn.

— Bà Đ.T.H. Saigon :

Trường hợp cô bịnh đau tim nặng thì nên tránh thụ thai.

Nên đi khám B.S. chuyên khoa thai sản để biết rõ và vấn đề kỹ.

VAI TRÒ của CÁC SINH-TỐ

Ngày nay ai ai cũng nói đến sinh tố khi bàn về vấn đề vệ sinh ăn uống. Nhưng thực ra ít người chịu để ý đến vai trò của từng sinh tố một và tầm quan trọng của nó trong sự quân bình và phát triển của cơ thể nhất là của trẻ em.

SINH TỐ A.— Rất cần thiết cho trẻ em đang lớn. Có trong rau và trái cây nơm (Cà rốt, táp lơ, ớt tô mát, rau diếp, chuối) và trong các thứ ăn có chất mỡ chẳng hạn sữa, bơ, lòng đỏ trứng cá thịt, gan v.v.) Sinh tố A là sinh tố của sự phát triển cơ thể. Nếu thiếu sinh tố A mắt sẽ khô và rát, sắm tối hay bị quáng gà. Đôi trẻ sẽ chậm lớn. Muốn ngừa và trị chứng đó cần ăn nhiều thức ăn có nhiều sinh tố A. Tránh nấu sôi sửa bỏ quá lâu cũng nên nhớ rằng nước canh rau chín không có sinh tố A.

Sinh Tố B.— Cần thiết cho sự định dưỡng các tế bào. Thiếu sinh tố B2 mắt lưỡi, và da bị khô hoặc lở. Bắp thịt co rút (vọp bẻ) trẻ em chậm lớn. Ngày nay người ta hàng ngày ăn những thứ có nhiều sinh tố B1 hợp chất hoặc có có thể nhóm gọi B-Complex gồm các sinh tố loại B.

Định lượng khi dùng sinh tố B2 là 10 đến 20 ly gam người lớn, 5 đến 10 ly cho trẻ em.

Sinh-tố B6.— Thường thấy trong men bia, gan thịt cá gạo lức, Thiếu B6 hay thịt một nhỏ, da ngứa ăn uống không tiêu hay ói mửa nhất là đan bà khi có thai. Nếu cần uống hàng ngày tố B6 (loại Pyridoxine) định lượng của người lớn vào khoảng 50 đến 150 ly mỗi ngày.

Nếu dùng Vitamine A (Avibon, Vitadonn) thì định lượng hàng ngày của trẻ em là 50.000 đến 100.000 đơn vị, người lớn 100.000 đến 300.000 đơn vị.

SINH TỐ B1.— Thiếu sinh tố B1 là nguyên nhân gây ra bệnh phù thũng tê bại (Beriberi) trẻ em sẽ chậm bết đi sự cân, bắng ăn lâu tiêu. Bệnh phù thũng còn gây ra chứng đau tim. Ăn cơm trắng và dùng đường trắng nhiều sẽ thiếu sinh tố B1 trong người. Vì vậy nên ăn gạo lức, đôi khi nên ăn mật Ong thay đường. Khi chích hoặc uống Vitamine B1 (Bevitine) định lượng người lớn sẽ là 25 đến 100 ly tích con 10 ly mỗi ngày.

Sinh tố PP.— Ngừa bệnh phùng (Pellagre): mặt và tay đỏ ửng, sưng lưỡi, sưng miệng, đi tiêu chảy.

Thiếu sinh tố này dùng Nicotinamide, Định lượng từ 0,10 đến 0,80g 1 ngày.

Sinh Tố Bx.— Có nhiều nhất trong gan. Thiếu sinh tố B12 sẽ bị thiếu máu, đau gáy thân kinh, gây 6m, cơ năng suy nhược. Để tránh dùng sinh tố B12. Người lớn định lượng là 100 đến 1.000 ga-mo mỗi ngày, trẻ em 30 đến 100 ga-mo.

Sinh-tố C.— Có trong hết thảy rau đậu tươi và trái cây tươi. Trái lại nếu chín thường mất chất sinh tố C. Sinh tố C đi liền với chứng bọc huyết (Scorbut): chảy máu cam, chảy máu chân răng, da dễ bầm tím bấp thịt đau đớn chảy máu cả ở các khớp xương (Hémarthroses) người ra người bệnh cho thiếu máu trầm trọng. Sinh-tố C cũng giúp cơ thể chống nhiễm độc và giữ chất vệ tinh người. Vì vậy, trẻ em người lớn đều cần những thức ăn tươi, sống trong bữa ăn. Sau mự đã sinh tố C cho nhưng nếu đùng sửa bỏ nên cho uống thêm nước cam ép hoặc nước cà tô mát. Nếu dùng Vitamine C định lượng người lớn sẽ là 0.10 đến 0.50g trẻ em 0.05.

Sinh tố D.— Trị bệnh sài xương (Rachitisme), giúp cơ thể thấu nạp chất vôi, tìm ra ký trong mỗi loại động sạt, sửa bơ lòng đỏ trứng, dầu thận lươn. Ngày nay trong lâm trẻ con khi đang lớn bị bệng thân hình, trán rộ, xương lồng ngực phình ra lưng gù chậm mọc răng, hay rang ngọc không đều trong tay chân co bước bước bị cong. Để tránh những tai hại trên không nên bắt trẻ em vào nơi thông gió quá to hàn thiếu ánh sáng mặt trời vì ánh sáng mặt trời có tác dụng biệu lực hóa sinh tố D trong người. Cũng có thể ngừa bằng cách cho uống sinh tố D với định lượng hàng ngày từ 400 đến 800 đơn vị.

Sinh Tố E.— Là sinh tố truyền giống — thấy trong dầu Ô liu sau tươi dầu mỡ lúa mì. Đến nay người ta vẫn chưa rõ sự thiếu sinh tố E có ảnh hưởng rõ rẽ nào đối với cơ thể tuy nhiên với các chứng tuy thai ở đàn bà, bắt lực vì thiếu tinh trùng ở đàn ông sinh tố E có ích cho người.

Định lượng khi cần dùng Vitamine E là 10 đến 20mg 1 ngày.

Sinh tố K.— Có trong nhiều thứ rau đậu và trong thịt cá. Sinh tố K chuyển trị chứng suất huyết vì có công dụng làm máu đông hàng cách điều hòa chất Prothrom Binr có sẵn trong máu. Định lượng hàng ngày tùy thực nguyên nhân chứng suất huyết.

Kết luận.— Ngày nay với những loại thuốc Sinh-tố hỗn hợp (Multivitamines) bán khắp nơi. Các các bệnh mà nguyên nhân là sự thiếu sinh tố gây ra ít thấy xuất hiện hơn trước. Tuy nhiên ai cũng phải cũng nhận rằng sinh tố vẫn là thứ ăn uống cần phải dùy tri thăng hàng ngày hầu chống là luận luôn có số lượng sinh tố hàng ngày cần thiết. Vì muốn như vậy cũng là một điều khó khăn: cần thay đổi thức ăn thường bữa vì có thể cần nhiều và đủ loại sinh tố. Có nên khuyên ăn như sau

— Gạo 60% (1 lần gạo lức trong tuần).

— Cá hay thịt 20% (với ba lần trong tuần).

— Rau tươi 20% (ăn 150% rồi 50%).

— Đó cũng là phương pháp giản tiện để áp dụng trong cơn gian Việt Nam.

Tiểu thuyết trinh thám

phỏng tác của ĐẠI PHONG

SỐ 17

CHƯƠNG VI

Một đêm khó quên

Em cũng thế,

Hơi thở nóng rốn rập hơn trước như trải qua một cuộc chạy đua khá xa.

— Em mến anh quá.

— Anh thương nét mặt em quá, Dịu hiền làm sao mà sắt đá lý thường!

Văn Hải nhích tới sát cô gái. Lần này chính nàng quàng tay ghì lấy hắn trước rồi thì thầm :

— Em mê say anh rồi. Chưa bà hiết anh. Đợt nhiên anh hiện ra trong bóng đen, không nói nhiều, không tên tính. Nhưng em biết yêu ngay! Ấp bàn tay đến chắc đặt trên vai anh đến và khinh thường ngọc mạn của anh.

Nàng áp má lên mặt Văn Hải. Hắn ôm cuối ngọc và bảo nàng ngồng nói.

Nhưng bương thơm từ lần da nàng đã quấn trên lấy hắn lần say sưa. Đương mò mẫn dưới lớp áo ngủ ... Bỗng nhiên, nhưng tiếng cửa mở đồng sầm xập sát trong giấy phút thần thiêng.

Văn Hải lăn người ra, rất vàng.

Trước mặt hiện ra sau khung cửa, một cô gái hiện.

Chị Siu Linh ! Đứng rồi ! Cô người ...

Nàng chợt im tiếng mặt lợt như tàu lá khi thấy khẩu súng lăm lăm trong tay Văn Hải. Nàng đáo mắt dựa vào vách tìm đặp thình thình.

Văn Hải nhìn hai người. Sau vài phút yên lặng hãi hùng bắn là người cô động trước.

Cô bỗ vàng vào tới đo ngoài. Sau lưng, Siu Linh run rẩy nói :

— Vậy anh đùng là ...

— Ai đây ?

Nhưng bắn chợt hiểu ngay và thấy Siu Linh lặng lẽ cúi đầu, lắm nói ;

— Siu Lan phải không ?

Thấy nét mặt cô ả mới đến cũng đã biết. Văn Hải bước đến gần nàng và Siu Linh chạy theo,

— Anh lên gì nó thế ? Nó không biết gì đâu. Đẻ nó yên.

Trước mặt hắn, Siu Lan run rẩy nét trên sóc đến dịu nước, đáng thương như những cô gái mồ côi bị đi ghẻ bắt được quá tàng ác vụng xôi chè. Nàng mặc chiếc jean tím than em sát lấy co-chặt Sweater mầu beige ôm sát thân hình trên lần cáng tăng nước gia mịn bóng.

Siu Linh nữa vai Văn Hải nân nỉ :

— Em van anh. Đẻ nó yên.

Văn Hải đừng bước cách Siu Lan một thước, dịu dàng nói :

Tôi không bại cô đâu. Lan ơi. Tôi chẳng phải là cớm mà cũng không đáng lôn sói bọn sát nhân, giết người cả ...

Cô chợt im tiếng quay sang Siu Linh.

Cô ta không biết nghĩ tới nữa. Cô sự phát điên lên rồi. Em ơ tôi có ấy một chút. Tôi chỉ cần hỏi vài câu thôi.

Em tôi đấy Linh nói.

Văn Hải lăng ra ghế. Hắn sót thêm whisky chưa thuốc hết và nghĩ đến câu chuyện điên tiết thật ly kỳ.

Gã theo một ăn ảnh vì sự nghi ngờ của viên cô Cao Mến. Ngoài cái chết của tên ma cạo chưa có điều gì làm sáng tỏ các mối nghi của Son Kim và « ông chủ ».

Biết đâu, hắn không là nạn nhân của một khách hàng quen thuộc. Tên này đã bị sát vì không có tiền cung phụng mãi cho tên ma cô khốn kiếp.

Tuy nhiên, cô vẫn tên Lan đi lại, mang cân cước gì để làm gì ? Còn ông bạn Hoa Kỳ Roger, tự nhiên lại đến hàm đọa hắn.

Cô Lượng ? Tại sao hắn mất tích ?

Văn Hải đưa mắt nhìn hai cô gái. Siu Lan nằm nỗ khóc. Cô chị tay dật lên vai em thì thầm. Hai cô ra giữa phòng và Siu Lan ngồi mường ghế.

Nàng trình không nhìn ngay mặt Văn Hải.

Siu Linh phải lên tiếng hỏi :

— Ông muốn gì ?

— Tôi cần nói chuyện riêng với cô ta.

Tờ khai đến đây nó luôn bị tính thần cũng thăng dùng ép nó nói.

Văn Hải nhìn vai :

Em hãi bị cô ký giấp tên bị giết đến ấy tử trước chưa.

Siu Lan lắc, lắm bắm trong miệng :

— Lần đầu tiên em thấy nó.

— Nó có kể chuyện làm gì không ?

Không ... Nó ăn nói lạ lắm. Nó sưng là ngoại kiều tử xa tôi.

— Cô thế thế sao ?

Nó ốm nói, hai bốm nữa sang việp nó sẽ tự do.

Cô gì nữa ?

— Hết.

— Nó không kể chi tiết gì như là chỗ ở, hay công ăn việc làm ở đây ? Hay hay ở nơi khác sao.

Không ... Không ... Hết rồi ... Tôi đã khai hết với ông.

Siu Linh lên tiếng :

— Bây giờ sẩm đã nó nghỉ ?

Không chớ trả lời nàng đưa em lên lầu. Còn một mình, Văn Hải thở dài hắn có cảm giác rằng câu chuyện phi lý này sẽ còn thiếu điều gì.

(Còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

VỤ ÁN HOA - BẮC ĐẠI GIÁN-ĐIỆP

của TÂI-NGOẠI-KHÁCH
dịch-giả họ TRƯƠNG-CUNG

(Tiếp theo)

DƯ TÂM THANH ĐÃ LỢI DỤNG TÔN-TRỌNG LIÊN NHƯ THẾ NÀO?

Năm 1945, Tổng thống Mỹ Franklin Roosevelt « đặc phái Ô. Mac Arthur tới Trung Hoa để hòa giải « các mối tranh chấp giữa Quốc quân với Cộng quân « sau đó tới tháng giêng 1946 thành lập ở Bắc bình « một « Quân sự điều sử Chấp-hành bộ », gọi vắn « tắt là « Quân điều bộ ». Tổ chức co-cấu điều xử « này, gồm có đại biểu cả ba phe Quốc, Cộng và « Mỹ : Phe Chính Phủ Quốc dân thì đại biểu là « Trịnh qiám Đăn, là Sảnh trưởng của Đệ nhị-Sảnh « trong Bộ quốc Phòng,— về phía Cộng sản thì đại « biểu Diệp kiêm Thanh, hiện nay là một trong « 10 « vị Đại Nguyên Soái » của Trung cộng,— còn về « phía Mỹ, thì rất nhiều nhân viên đại biểu từ hàng « Mac Arthur trở xuống, đều kéo tới Bắc bình.

« Hồi ấy,— để tiện việc tiếp rước các thân hữu « quốc tế,— Chính phủ Bắc Bình lấy tòa nhà trước « kia dùng làm Công sở quân nước Áo ở đường Đại « cơ trong xóm Đông giao, sửa sang tổ chức thành « một « Trung tây Câu lạc bộ ».

« Nơi đây, hoàn cảnh khá thanh-u, hoa lá rườm rà, « cỏ rêu xanh ngát. Sự xếp-đặt trang trí trong Câu « lạc bộ thực là thanh nhã, hoàn thiện, có trà thất, có « bar », có phòng ăn, phòng nghỉ, có sân chơi « cầu lước (tennis), có bể bơi. Ngoài ra lại có phòng « hội họp vừa cao vừa rộng, chứa được hàng lại « ngàn người một lốc. Nếu dùng vào việc khoa-lính, « mời khách, thì nơi đây chính là một chốn rất lý « tưởng vậy !

QUANG CẢNH BÊN TRONG CÂU-LẠC-BỘ

Vì đã thành lập ra Quân điều bộ cho nên phải mở Trung Tây Câu lạc bộ, xung quanh đều có đặt bốt canh gác để phòng việc cảnh bị. Nhưng yếu nhân của Cộng sản như Châu ân Lai, Diệp kiêm Thanh, Từ Bằng, v.v. . . hồi ấy cũng thường tới lui đây.

Ngoài trừ những nhân viên thuộc Quân điều bộ ra, còn một số người như vợ chồng Vương hồng Thiều là Thám mưu Trưởng trong hành-lính Bắc bình,— vợ chồng Tôn liên Trọng là Tư lệnh Trưởng quan của Chiến khu 11,— vợ chồng Hùng Bản là Tổng-trưởng Bắc bình,— vợ chồng Trần kế Thừa là Tổng tư lệnh Tỷ Cảnh-bị Bắc bình, v.v. cũng thời thường ra vào nơi đây. Nhưng lạ nhất là những nhân viên cao cấp của Chiến khu 11 như Dư-tâm-Thanh là Chủ nhiệm Uỷ viên trong Thiết-kế Uỷ viên hội cùng với con gái nhỏ của ông ta,— Tạ-sĩ-Viêm là Xử-lý-trưởng trong sở Quân vụ,— Hồ Chung-Kính là Xử lý trưởng trong cơ quan Ngoại sự,— Trần-Dung-Sinh là Phó Xử lý, cả đến viên Bí thư Đinh Lực Hành giữ việc cơ yếu cho Tôn trọng Liên. v v. những người này cũng là khách thường thấy tới lui ở Câu lạc Bộ. Họ sở dĩ ra vào được ở đây là vì đã nắp bóng vị Trưởng quan của họ là Tôn-trọng-Liên. Nơi đây nếu không có giấy phép đặc biệt thì đều bị cấm ngặt không được bén mảng tới.

Trong số những nhân vật kể trên, thì Dư Tâm-Thanh có vẻ là xuất sắc hoạt động hơn cả : Thân hình hơi gầy, dong dỏng cao, tóc điểm hơi sương, bộ mặt vui vẻ lúc nào cũng sẵn sàng nở một nụ cười, bắt cứ đối với ai cũng tỏ ra rất mực thiện cảm. Cón nhớ bấy giờ vào khoảng đầu mùa Thu năm 1946, ông ta vận Chemise bằng nỉ trắng, quần short trắng, bít tất (đó) len trắng, chân đi giầy tennis đông sốc trắng, tay sách raquette (vợt),— từ đầu tới chân ăn-vận thực đô nghiêm cẩn đúng « mốt », và luôn luôn có mặt lập dượt ở sân cầu. Vợ chồng Tôn trọng Liên đều thích môn tennis vì thế Dư tâm Thanh đã trở nên một tay đối thủ rất vừa ý của họ Tôn, mà việc Dư Tâm Thanh sở đi hay lui tới ở Câu lạc Bộ nếu có kẻ ngoài nhận xét,— thì trường như ông ta chỉ vì chơi tennis cốt để đẹp ý thỏa phụng thượng cấp mà phải có mặt ở Câu lạc bộ !

Ngoài Dư Tâm Thanh ra, thì những tay như Tạ-Sĩ Viêm, Trần dung Sinh, Đinh lực Hành, thường qua lại hoạt động khá nhộn nhịp. Mấy lần có việc phải tới Câu lạc-bộ, tôi đều thấy bọn họ có mặt cả !

(CÒN NỮA)

— Số 24 — Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

Quang ngưng lại một phút để thở rồi kể tiếp :

— « Lúc nầy thì sóng gió đã nổi lên khủng khiếm lắm rồi. Mưa trút xuống rất mạnh và trời sầm chớp vang dội. Trời tối đen như mực, ngửa bàn tay trước mặt cũng không thấy. Con tàu lắc lư, nghiêng qua, nghiêng lại như muốn lật úp xuống. Anh Hai Đỏ vừa muốn nhảy tới đâm thầy Long thì nhanh như cắt thầy Long kéo mạnh hộc tủ rút khẩu súng lục của thuyền trưởng ra, chĩa thẳng về phía trước. Thầy lên cò, nói lớn :

— « Anh nào lâm hồn tôi bắn nát óc. Nếu không tin thì anh nào dám bước tới thử coi. Đây là việc lâm ngoài ý muốn của tôi và anh thuyền trưởng. »

Các anh ấy tái mặt lùng im không dám bó hề gì nữa. Chỉ khi nào tàu nghiêng thì mấy anh mới lảo đảo, sụt tế nhào xuống nhưng không một ai dám có phản ứng. Thầy Long dịu giọng nói tiếp :

— « Chuyện đã lỡ rồi, các anh nên trở về vị trí của mỗi người để đối phó với mọi trường hợp bất trắc hễ tôi nghẽo có thể xảy đến. Tôi tha thiết yêu cầu các anh hãy vì sự sống của toàn thể thủy thủ đoàn mà chung sức lại để chống đỡ con tàu thoát ra khỏi cơn bão. Tôi sẽ hết lực lượng lo với các anh em »

Thuyền trưởng Tăm Đen, hãy giờ mới lên tiếng :

— « Thầy Long đã nói hết lời, thôi tôi xin các anh em nên nghe theo đi. Bây giờ các anh có bão chúng tôi quay thuyền chạy vào bờ cũng không còn kịp nữa. Vậy chúng ta nên cố sức gắng cho tàu khỏi bị bão nhấn, độ vài tiếng đồng hồ nữa là chúng ta có thể thoát được ngạn.

Các anh Hai Đỏ, Tư thợ máy, Vinh, Mỹ, Mẹo và Long nhỏ nhìn nhau như hội ý rồi anh Hai Đỏ nhìn về phía thầy Long và Thuyền trưởng nói :

— « Được rồi ! Chúng tôi xin nghe theo lời hai ông, nhưng nếu tàu bị chìm, trong số các anh em tôi đây có ai chết thì thầy Long phải chịu trách nhiệm, phải bồi thường một cách xứng đáng. Thầy có dám « cam đoan » không ? »

Thầy Long bạ tuồng sướng, mỉm cười nói :

— « Nếu tàu bị bão nhận chìm và có người chết thì chính tôi đây cung không chắc gì sống sót được. Nhưng các anh muốn tôi bồi thường thì, nếu sau đây tôi còn sống, tôi dám hứa chắc với các anh về việc ấy.

Lê-Công tớ vế sốt ruột chận lại hỏi nhanh :

— Rồi... các anh ấy có chịu giải tán trở lại vị trí của mình không ?

Quang nuốt nước bọt đánh ực một cái rồi nhìn Thủy nói :

— Bà lâm ơn cho tôi xin miếng nước.

Thủy mức từng muỗng cà phê nước Suối trong ly, đổ từ từ vào miệng Quang. Phía giường bên kia, Mỹ nói u ở, trong họng :

— N... ước ! N... ước ! Khát ... kh... át... quá !

Liên vừa đi ngang qua, nghe tiếng ú-ớ của Mỹ; nàng đến bên Thủy đỡ lấy ly nước suối rồi bước tới đổ từng muỗng nhỏ thấm giọng cho anh Liên quay lại nhìn Lê Công và Thủy mỉm cười. Nàng ngỏ Quang nói :

— Ông Quang đã khỏe nhiều rồi đó. Liệu nói ít ít thôi. Nói nhiều không tốt đâu. Cổ họng của ông bị sưng đấy. Chắc là lúc còn trôi nổi trên mặt biển, ông là hết ứ lâm thì phải ?

Quang nhoẻn miệng cười, gực gặc đầu tỏ ý đồng ý sự nhận xét của Liên. Anh trầm giọng nói :

— Không riêng một mình tôi là. Mọi người trên phao cứu cấp đều là hết muốn bể cuống họng.

Thủy chầu mày hỏi :

— Sao lại là hết ứ vậy ? Bộ các anh cãi lộn với nhau hả ? Mấy anh kia vẫn còn kính chống với chồng tôi ở tốc ấy sao ?

Quang mỉm cười khẽ đáp :

— Đến nước đó rồi ai còn dám cãi lộn với ai nữa ! Chúng tôi chỉ còn nghĩ đến cái chết thôi.

Lê Công kéo Quang nhỏ ở một cái mình lúc nãy. Chàng lập lại :

— Anh Quang nầy ! Hồi nãy anh mới kể tới chỗ gay cấn giữa anh Long và các anh kia ... Rồi các anh ấy có chịu giải tán trở lại vị trí của mình không ?

Mỹ trở mình rên se sẽ rồi bỗng dưng anh hết to lên :

— Nước... nước... ! Khát quá ! Trời ơi !

Quang nghiêng đầu nhìn sang nhân mặt tô vẻ đau đớn như anh cảm thông với cơn mê sảng của Mỹ. Anh lắc đầu cất giọng buồn thảm :

— Khổ quá ! Đến chừng nầy mà anh Mỹ vẫn chưa tỉnh lại. Chính anh đã nhường nước uống cho các anh em khác. Đến khi anh chịu khát không nổi nữa đòi uống nước thì các chai nước ngọt đã cạn hết rồi. Tiếng anh gọi trong cơn mê ấy là tiếng gọi tuyệt vọng của anh, của chúng tôi lúc còn lênh đênh trên mặt biển giữa trời trưa nắng gắt.

Lê Công liếc nhìn sang Thủy đang ôm mặt khóc rấm rức. Chàng nâm vai Thủy lay gọi :

— Cô Thủy ! Sao chị lại khóc ? Chị nên bình tỉnh nghe anh Quang thuật lại đầu đuôi câu chuyện ấy. Hay là ... chị ... nên vế phòng nghĩ một lát rồi chúng ta lên đường về Saigon...

(Còn nữa)

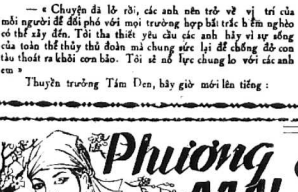

HÔM NAY
CÔ GÁI MIỀN SƠN CƯỚC

của THỌ HẬU phóng tác

— Số 2 —

Mình tự bảo mình : « Thôi lại gặp tử không may rồi ... nhưng kinh-nghiệm khuyên tôi không nên để lộ vẻ lo âu ra ngoài sắc mặt. Tôi liền xuống ngựa và bảo người mấy phu thảo cương, thả ngựa ra cho ăn cỏ. Tôi tiến đến bên bờ suối, lại lấy vục xuống nước, úp mặt vào tay mà uống. Tôi uống, thật là những hớp nước ngọn lành, ngon hơn những lúc mỏi mệt, buổi trưa, phả trả long-lính.

Uống nước xong tôi mới quan sát chung mấy phu với người khách lạ.

Một người miền cường tôi gầu, mặt người thì hoàn toàn không có một chút gì ác-ý. Ngựa thì thả ra ăn cỏ, cây sung sẵn, rồi trúc đâm xuống đất khóng tin rằng phải mếch lảng về sự người ta hình như coi rẻ mình, tôi ngả mình xuống cỏ và bằng một giọng điệu ung dung, tôi hỏi người khách la, xem anh ta có điểm hay bật lên không. Bởi thói tôi bỗ gió xi-gà ra. Khách không nói gì, móc túi lấy bật lửa cho tôi châm xi gà.

Với dáng điệu ấy, anh ta thành con người thực là thuần hậu, tay rắng tay chẳng rời khẩu súng. Điếu thuốc cháy rồi, tôi chợt một điều ngon nhất trong số của lại, đưa ra mời khách.

Khách cảm ơn và bật lên hút ngay.

Khói thuốc thấp cao, vài cầu đưa đẩy. Khách như lấy làm thích thú.

Để làn khói thuốc từ từ ra khỏi miệng, thành những vòng tròn tần dần ra xa, anh ta nói se sẽ. Đã lâu lắm, tôi không được hút thuốc. Bây giờ được điếu xì gà ông cho thì quá...

Ở miền ngược này, việc mời nhau một bữa cơm, hay một điếu thuốc sang trọng như thế nầy là thiết lập nên tình giao hảo trong bạn. Khách của tôi trước lầm lì bao nhiêu thì nay trở nên vô cùng hoạt bát. Anh ta kể chuyện không phải là người miền nầy, mà ở miền khác lưu lạc sang anh ta nói lơ lớ nửa người kinh nửa người Nùng. Nghe nói chết ... chữ lơ, thì hiểu ngay Anh ta cũng không rõ cái thung-lũng anh ta đương dừng thuộc về vùng nào, và cũng không biết tên một làng nào ở xung quanh. Sau hết khi tôi hỏi anh ta có một cái miếu đỏ, một miếu đã chưa tuổi nào anh ta thì thật với tôi rằng, anh ta không bao giờ để ý tới những truyện ấy cả.

Nhưng nói về khoa xem ngựa thì anh ta tỏ ra rất sành sỏi. Anh ta chê con ngựa của tôi, cái đó không khó gì, giống ngựa cho thuê làm gì có ngựa tốt. Anh ta kể tới gốc tích lai lịch con ngựa của anh ta. Nào lúc mua của một người khách trú trong một trường hợp hẳn hữu. Nào con ngựa của anh ta từ đâu đến chân không có một vợi lông lạ mầu, anh ta kể những ngựa long của Tiết nhân Quí, ngựa Sích Thố của Lã Bố qua Quan vân trường, ngựa Ô Chuy của Hạng-Vũ. Con ngựa của anh ta có thể một ngày đi bao nhiêu dặm đường, mà anh ta nói thôn vân lan nhiều chiều đường đi đặc biệt là bất cứ ai cầu không phải chỉ nói, là khiết vô dọa dẫm, vì nếu đuổi không đi, tôi có thể đá hậu vào mặt. Trong một ngày, con ngựa đó có thể phóng một mạch hàng đa bốn mươi dặm đường, tức dặm chân không biết mệt. Đương lúc thơ thao thao bất tuyệt, khách như chợt nhớ ra mình là ai, vì lẽ sao lại nói qua nhiều. Với một vẻ mặt hơi ngượng ngùng hay là gượng gạo thì đúng hơn, anh ta nói cần phải đi Lạng Sơn, và có việc cần phải gặp mấy vị Thầm phán ở Tòa án Lạng Sơn. Anh ta vừa nói, vừa nhìn người mũ phu của tôi, đương cái đầu nhìn xuống.

Bóng cây và dòng suối trong xanh làm cho tôi nhớ tới bình rượu ngon và mấy món đồ nhắm, mà các bạn tôi tức đưa chân, đã mua, và bỏ vào dị người mũ phu để mang theo. Tôi bỗ mang lại và tôi mời khách lạ dự bữa tiệc bất thần.

Tôi không dám tin là anh ta đã lâu không hút thuốc, nhưng thực sự là có thể đến 48 tiếng đồng hồ, anh ta chưa được miếng cơm nào vào bụng. Anh ta ăn ngấu ăn nghiến trông rất buồn cười. Tôi có cảm tưởng rằng cuộc gặp gỡ bữa nay là trời giáng con người đáng thương ấy.

Người mà phu của tôi, ăn rất ít, không hớp một hớp rượu nào, vì chẳng nói câu gì mặc dầu lúc mới cười ngựa lên đường, anh ta đã tỏ ra là một tay bẻm mép ít người bì kịp.

(CÒN NỮA)

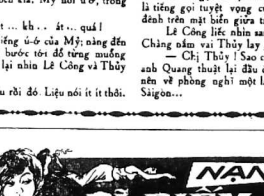

Vấn đề mãi - dâm trong LỊCH SỬ LOÀI NGƯỜI

Biên khảo của THANH CÁC

(Tiếp theo)

LAGISQUE.— Giáo sư khoa hùng biện là Isocrate, bạn của Philippe de Macédoine và đối thủ của Démosthène, cũng không cường lại được những quyến rũ của nàng Hétaïre sinh đẹp nầy.

Léana.— Nàng là một Hétaïre nhưng đồng thời là một triết gia, nhân tình của Harmodius, cả hai người đồng tâm chống bọn chúa Hippias. Bị tra tấn cực hình để bị bắt buộc khai những đồng lõa, nàng không chịu cung khai, vì đã giữ bí mật, nàng tự cắn đứt luôn vì gắn vào một những tên đồng phỉ. Sau đó để tỏ lòng tôn kính, người ta đựng lên một cảo sư tử cái bằng đồng, miệng hả lớn nhưng không có lưỡi. Tượng nầy được đặt gần thành lũy của Athènes.

Nicarete.— Nàng là nhân tình của nhà hiền triết Stilpon ở Mégare, bán thân nàng là một nhà toàn học lỗi lạc, yêu điểm của nàng là rất nhẹ dạ với các bạn hiền toàn học như nàng.

Người số người nói trên cho có bằng vào tà nữa cũng nổi danh một thời vì tài ba của họ, và đặc biệt họ đều có một đức tính chung là bao sắng bạn phải những đặc ân quý giá nhất cho các bạn thấy của thi ca, nghệ thuật, triết học hơn là cho những trọc phú và các người có số đi học đâu. các vua chúa.

Ái tình phần thiên nhiên tại Hy Lạp

Các phong tục đối lại của Đông phương, các cuộc giao tình phần thiên nhiên của đàn ông và đàn bà lại xảy ra trên đất đai Hy Lạp, theo với sự thờ phượng các thần tượng, đã biến thể thành một thứ thác loạn tình cảm và nhục dục và khiếu thẩm mỹ của con người.

Sự thờ phượng thần Vệ-nữ và sự trụy-lạc của nữ giới đã sai bảo một phần cái khuynh hướng của người Hy-Lạp về cái tội lỗi tiên thiên của các đàn ông Đông phương ấy. Đặc biệt là của người Lydien, người Syrien, và người Phénicien. Bởi vậy nên các nhà đầu tiên như Solon, Dracon và những người khác đã hết sức chú ý đến những kết quả độc hại của ái tình phần thiên nhiên và nhất là để bảo vệ những trẻ con chống lại sự phương hại mà chúng rất dễ vấp phải.

Theo các nhà sử học Hy Lạp thì bên cạnh sản vận động, những của tiện cất tốc, tiếng bên nước bạn, nhà đất bạc, nhà tắm công cộng là những chỗ dùng làm nơi hội họp của bọn kẻ dâm tích cực và thụ động. Theo Eschine thì không thể đếm những vậy mà thôi, bọn kẻ dâm và con thực hành ở những nơi bèo lánh tối tăm, ngoài trời.

Người ta lại cho biết rằng những sự giao tình phần thiên nhiên không phải chỉ có giá cấp dưới mà cho có ý giai cấp thượng lưu nữa.

Theo Aristote thì ta có thể nhận ra được ! kẻ ưa thích kẻ dâm bằng cái hiệu nhỏ sau « Y có con mắt dữ dằn, hai bàn tay có động hồng lên, y đi cứ như bắt chéo hai chân lại vớn nhau, mắt lảo lắc ».

Polémon cũng nói về đấu hiệu của kẻ bán dâm bán dương ấy như sau : « y có con mắt lờ đờ và đỉ thôa, mắt có thể liếc rất nhanh nhẹn, gân bay đại ở trán và ở má, bay giựt mi mắt, cổ y thì cứng, bông thì lúc nầy cùng cử động, đầu gối và bàn tay như bị uốn cong, mắt nhìn thẳng đâm đâm phía trước giọng nói của y thì trong trẻo, hay gào thét và run run.

Philon kết án bọn ấy như sau :

« Một tội là đồi nhơ nhất là tội gian dâm đang lan tràn trong xứ ta, đó là tội kẻ dâm. Đời xưa gần như là một vụ hiếm đã có thể phát biểu được tiếng ấy. Ngày nay, những kẻ thực hiện việc ô nhục nầy là một chuẩn công khai nói đến nó. Bịnh ghê gớm nầy làm cho bọn chúng mất hết cả tính cách của nam giới và biến chúng thành đàn bà trên phương diện. Để thực hiện mục đích ấy, chúng chải tóc và thắt bím như đàn bà, chúng cũng đánh phấn, cũng thay vì là kẻ, chúng xức dầu thơm (vì chúng cần đầu thơm nhất) cố gắng chải chuốt vuốt ve, chúng không hề biết hổ thẹn và sự tiến đặng từ một nam giới thành ra nữ giới. Nếu chúng ta muốn tuân theo luật thiên nhiên thì chúng ta phải nghiêm khắc với bọn chúng. Không thể để cho bọn chúng sống một ngày, ngay cả một giờ cũng không được, vì không phải như vậy là chỉ hề thẹn riêng cho chúng mà cả cho gia đình chúng quốc gia chúng và nói ngay, cho cả toàn thể nhân loại nữa.

Vì bệnh kẻ dâm, ta phải kể một trường hợp điển hình : Héliogabale.

(Còn nữa)

UỐNG KHỎI CHÍCH
Kiết lỵ - ỉa chảy - có đàm, máu
VEREX
NGƯỜI LỚN — CON NÍT

Số 24 HỒI 4

CUỐN KINH KHÔNG CHỮ

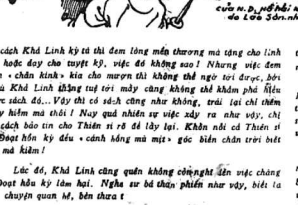

Khả Linh vừa sốt hỏi :

— Sư bá nói rất đúng ! Chẩu thầy Đoạt hắn kỳ như có vẻ quí hóa cuốn sách ấy lắm ! Không rõ cuốn sách ấy có lợi ích gì ? Chỉ có hành vi mà không có chữ đến giải thích cũng tiền kiếu sao được ?

Bách Xuyên giảm chân thở dài, Thanh Dương thì nhăn nhó hai bàn tay lại với nhau mà nói :

— «Vô tự chân kinh» của Đạt ma Tổn giả là vật bầu vào bức nhất trong vũ lâm chưng ta, không ai ngờ lại ở trong tay Thiên sĩ đạo trưởng. Nhưng vật bầu ấy, lại sao Thiên sĩ lại trao cho Khả Linh ? Nếu đúng là cuốn ấy thật mà nay lại lọt vào tay Đoạt hắn kỳ thì có khác nào như hổ mọc thêm cánh, phương hạng chính nhân quân tử rất đáy sẽ đến tiêu diệt đến hết.

Bách Xuyên thở dài :

— Đúng là cuốn «Vô tự chân kinh» đó ! Ta biết rõ những nguyên do vì sao hai mươi năm trước Thiên sĩ đã qui ẩn. Chính vì nguyên ngẫu nhiên trong ta tới A nhi Kim sơn nơi được cuốn sách đó, bèn quyết tâm vào nơi nghiên cứu, khổ luyện. Không rõ Thiên sĩ đã luyện tập hoàn thành tới bậc nào. Nay sách đã lại lọt vào tay một kẻ đại lượng đa như Đoạt hắn kỳ, khiến cho ta không thể không lo ngại ! Những việc đã đến thế, lo ngại cũng là vô ích. Giờ Khả Linh hãy thuật lại câu chuyện chiều gặp Thiên sĩ và đưa ta cho linh đơn lại cho mượn sách, đầu đuôi ra sao ? Để chúng ta nghĩ xem có phương pháp nào có thể... chăng ?

Sau khi nghe kể lại rành mạch việc Thiên sĩ ngẫm ước hẹn Khả Linh, rồi tặng linh đơn lại cho mượn sách, Bách Phương lắc đầu, nói :

— Tình tình Thiên sĩ thật là kỳ kỳ cổ quái ! Ông ta thấy cốt cách Khả Linh kỳ tài thì đem lòng mến thương mà tặng cho linh đan hoặc đem cho tuyệt kỹ, việc đó không sao ! Nhưng việc đem cuốn «chân kinh» kia cho mượn thì không thể ngờ tới được, bởi lẽ đã Khả Linh không tuệ tới mấy cũng không thể khám phá hiểu được sách đó... Vậy thì cố sách cũng như không, trái lại chỉ thêm nguy hiểm mà thôi ! Nay quả nhiên sự việc xảy ra như vậy, chỉ còn cách bảo tin cho Thiên sĩ rõ để lấy lại. Khốn nỗi cả Thiên sĩ và Đoạt hắn kỳ nơi hẻo lánh, bên thưa t

— Sư bá ơi ! Thiên sĩ đạo trưởng thì chẩu không biết ở đâu. Nhưng chẩu biết Đoạt hắn kỳ hiện nay ở chỗ nào rồi ! Trước khi bỏ cơn ở lại đây, hắn nói rằng hiện nay một giải đồng nam mới xuất hiện một nhân vật cừ khôi đầu đuôi hẳn, nên quyết đi tìm kiếm, giết cho được kẻ kia đi. Sau đó mới đăng hen tới Tiêu Thiên trì ở Lư Sơn, quyết chẳng được sự phụ chẩu để chiếm đoạt chẩu đem về làm đồ đệ !

Biết được lại khéi phương hướng và khu vực Đoạt hắn hiện đương hoạt động rồi thì việc đầu tiên là kiếm sao cho được Thiên sĩ đạo trưởng là hạng thần long biến hiện thường khi chỉ thấy đầu mà chẳng thấy đuôi, hiện nanh vuốt mà không hiện mình mấy !

Mọi người bên quyết định, một mặt thì Thiết chưởng Đàm Hiểu tiếp tục đem chiếc hộp chân châu đến Địch hồ, một mặt thì Bách Xuyên cùng thầy trò Khả Linh chẳng đường tới Lữ Lương sơn bảo tin cho cha con Hoa thủ Thần long Thường Tử Tuấn hãy việc Đoạt hắn kỳ vào hẻn quyết chiến ở Lư sơn.

Dọc đường đi tới Lữ Lương sơn nhân vì ba nơi huyệt «tam nguyên» cần bản để luyện nó khí công tư trước bị bế tắc nay bằng nhờ Đoạt hắn kỳ khai thông ra cho, Thanh Dương mặt phẩm vì phần hân nên cang mặc chẳng chịu luyện lại nữa. Hắn nguyên chân khí công chẳng thuần nghĩ đến việc đã thông «Sinh tử hoàn quan», một phần vì lúc nhỏ cũng lo ngại cho trường hợp của Khả Linh, bao nhiêu kinh mạc bị hỗn loạn, suối không ra suối mà nghịch chẳng ra nghịch sau nầy nếu không theo luyện mình «Thất sát hàn-linh âm công» của Đoạt hắn kỳ thì có thể bị chết hụyết mà chết !

Cái trò đâu ấy của Đoạt hắn kỳ kể ra thì vô cùng âm độc mà cái ngón «phân kinh thác mạch» ấy cũng kể là tuyệt kỹ vô song riêng Bách Xuyên và Thanh Dương thì đành chịu không đã tài để cứu chữa, không rõ sau nầy Thiên sĩ đạo trưởng, có thể chữa cho kinh mạch trở lại điều hòa được không ?

Trong khi Bách Xuyên và Thanh Dương cùng chung một mối lo đu như trên, thì Khả Linh không lấy thế làm ngại, trái lại chẳng chỉ nghĩ đến một điều là rất đỗy nên Đoạt hơn kỳ thâu hiểu và luyện được thành tuyệt kỹ theo cuốn sách nhỏ ấy, thì trong rừng vô không cần một nào có thể chế phục nổi ! Cho nên chẳng chỉ nàng lăng mong mỏi gặp ngay Thiên sĩ để ông ấy hoặc cố thể lấy lại được «Vô tự chân kinh», cần về phần chẳng, kinh mạch bị thác loạn, chẳng không cần nghĩ tới, và hầu như quên hẳn việc ấy đi rồi !

Khả một nỗi ! Hay được quen biết Thiên sĩ, thì Thiên sĩ tự nhiên cứ tìm vội chẳng. Hay được quen biết Thiên sĩ rồi, thì Thiên sĩ lại bắt vô tâm đưng ! Chợt nghĩ tới việc trước khi Bách Xuyên từng vô «ngọn phất trần dài dưới» đã có thể dẫn được Thiên sĩ đạo trưởng tới thật, Khả Linh bèn bắt chước lối đó, trên con đường đi, chỗ nào phù đáng chẳng vẽ một cảo viết đen lớn với ngòi lông trắng, thì chỗ kia phù cảo tây chẳng lại vẽ một ngòi bút lông trắng với cái cán đen rất lớn, và hễ có cây bút là có hai cảo thơ :

— Danh bài Tây đạo, Đông tăng hậu, Gia tại Thiên thai, Nhạn đăng gian ».

Cứ như thế, trên suốt đọc đường tới rành giới tỉnh Thiêm tây, đầu đầu cũng có bài với thơ, kẻ qua đường không ai là không thấy thơ với bút, ai cũng lấy làm mực cười không hiểu là cái trò gì mà lạ lùng như thế. Cẻ ai ngờ rằng chính cái trò trẻ con ấy đã để ra câu chuyện vô cùng kỳ do kể thao !

Bóng chiều đã ngả, một lúc sau hoàng hôn của vương lại những ánh vàng mờ ảo, thoi thóp như muốn tắt trên những ngọn cây cao vút, ba người lúc đó vừa đi ngang qua chân ngọn núi Bách Xuyên để ý nhìn ở bên mé vun bờ suối có mấy gian nhà cổ, cửa ra vào và cửa sổ đều đóng kín. Khuôn cửa lớn vẽ phía trên, hình như có đề hiện nhưng vắt gì thâm tím in lên.

(còn nữa)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quản Huỳnh Chiếu Đẳng)

XÃ LUẬN

(Tiếp theo trang 1)

công việc, địa vị. Bọn người này khi không được thỏa mãn các tham vọng của họ, nhiều khi lại dùng tổ chức của đảng để phá hoại, để chống rẽ, để rao rác mối nghi kỵ trong quân chúng. Chúng ta phải điệt trừ thái độ phẫn đấu phần nước này, chớ để nó tồn tại trong hàng ngũ Quốc Gia.

Điều cần thiết thứ hai là chúng ta phải có một nền hành chánh và một quân đội hoàn toàn quốc gia, chứ không bè phái.

Trong nền hành chánh, chúng ta phải có những người chuyên môn nhu trách những chức vụ tuy theo khả năng của mình. Những người này phải biết hết lòng với nghề và đã trao pho cho mình, bất cứ người lên cầm quyền là tư nhân đều lập hay là người thuộc một đảng phái nào.

Quân đội phải có tinh thần quốc gia, phải có một nền phụng sự cá nhân, mà cá i biết có quốc gia mà thôi.

Các Tổng trưởng, Bộ trưởng, mỗi khi nhận chức phải được thay đổi vào phòng của mình là xong. Còn các công chức ở địa vị này phải cần phải là nguyên địa vị ấy. Nếu có sự thuyên chuyển, chỉ được, vì lý do chuyên môn chứ không được vì lý do chính trị.

Như vậy người công chức hay quân nhân mới yên tâm làm việc để gây tin nhiệm với dân và chúng ta mới tránh được sự xáo trộn, nguy liêm cho Quốc gia.

NGHIÊM - XUÂN - THIỆN

SAIGON TỨC TỈNH

Một thanh niên tự thiêu

BIÊN HÒA.— Hồi 14 giờ ngày 16-2-64, Cựu Mậu ngọc Chuyên 19t, con ông Mai-viết Chất, ngụ tại ấp Tam hiệp, quận Đức tu Pôn hoà, không rõ buồn vì chuyện lên lấy vàng mà không tìm thấy vàng nữa, rồi đổ chạy như cây đuốc. Người nhà vội vòng vào dập tắt và chở đến bịnh viện B.H. cứu cấp. Vì quá nặng nên phải đưa qua xuống bịnh viện Chợ Rẫy. Nhưng đến nơi thì qua Chuyên đã tắt thở.

(T. T.)

Giám đốc nhà hàng Đông Khánh Cholon đã được trả tự do

SÀI GÒN.— Trong thời cảnh quyền Ngô đình Diệm, ông Trương quyền Lương, giám đốc tiệm lầu Đông Khánh, đại lộ Đ. K. Cholon bị bọn mật vụ Diệm. Nhu bắt giam, tính nghi là buôn lậu Mỹ kim với 1 tổ chức lớn lao.

Có tin sửa rõ, ông Lương đã được tân chính phủ xét là vô tội và được phóng thích.

Quận Bình Khê

Nhân ngày kỷ niệm vị anh hùng áo vải chiến thắng trận Đống Đa của Vua Quang Trung vào ngày mồng 4 và mồng 5 tháng giêng âm lịch tức là ngày 16 và 17-2-64, ban Quản trị điền Tây Sơn ở Bình Thành quận Bình Khê có làm lễ Kỷ niệm ngày lịch sử này trong hai buổi liền và có tổ chức hai buổi phát tranh đua biểu kế lại chiến công oanh liệt của Vua Quang Trung. Người ta còn có nhiều cuộc thể thao như đua thuyền, bơi, đánh bóng tròn và hát bội v.v...

56 người bị trúng thực trong 4 ngày Tết

BIÊN HÒA.— Tính từ ngày 1 đến chiều tháng 4 Tết, có tất cả 56 người vào Ty Y tế Biên hòa để được chữa trị vì trúng thực. Hai đứa nhỏ cần cấp cứu bị rắn, mứa và tiêu chảy đã trong thực.

Phần đông đều được điều trị mạnh rồi có 4 người nặng phải đưa về Bịnh viện Chợ Rẫy. (P. V.)

4 Việt Cộng bị hạ tại chỗ

BIÊN HÒA.— Mặc dầu bọn V.C. đã rút sau khi chiến trong 7 ngày để dồng bào vui Xuân, nhưng vào đêm 15 rạng 16-2-74, chúng đã đặt nhập vào Xóm Suối Cát, ấp Đông Phước cách Quận Long Thành Biên Hòa về hướng Đông độ 10 km để không bỏ đồng bào.

Hành động này chúng đã được lực lượng phòng thủ của ta chặn đường và hạ 4 cán tại chỗ. Tịch thu được 4 súng đạn. (P.V)

CHẠY ĐÂU CÙNG KHÓI *Từ Thân*

ĐỊNH TƯỜNG.— Đêm 28 tết V.C đặp mỏ đất trên đường Mỹ-Tho — Saigon, khoảng ngã ba Lương Phú và Long An (Mỹ tho) làm ụ đọng xe cộ. Nên Quân đội đến nổ súng đọn đường.

Do đó chị Huỳnh thị Hoa 35tuổi, sự lạc đàn, nên chưa xuống kịp xe đó nép dân. Tai sẽ không hay trong lúc thụt lùi xe cán nhầm thiếu phụ nay vô sự chết liền tại chỗ. (NP)

Việt Nam C.H.

Kính Ô. Quốc Trưởng.

Anh em Cuốc sĩ chuẩn bị còn chờ lệnh Ông, nên Ông lấy lương khoan hồng mà thà thù cho những Cán Nhân vi phạm trước ngày 1-11-1963, vơi tánh cách tập bực của cấp độ cũ.

Đọc và cổ động THỜI LUẬN

tiếp theo 8 trang 1

Anh đồng bịi tính cấp Trung đoàn cho 15 chiến sĩ của công trước cuộc chạy vào V.C. ngày 11-2-64 tại Trung quân Kiến Hưng, tỉnh Kiến Giang.

Trong cuộc đụng độ này, các chiến sĩ đã nêu thu được của địch 1 súng cối 60 ly, 1 súng trung Pgi.

Dưới đây là các chiến sĩ được gắn huy chương :

Đại úy Trịnh văn Thông, Tỉnh đoàn trưởng Bảo an, Trung úy Lý văn Thơm, ấi quan kế hoạch Tiểu khu Chương Thiện, 1 Hạ sĩn cảnh, 1 Trung đội trưởng Dân vệ, 1 Trưởng ấp Cảnh sát và 2 ấi quan, 4 hạ sĩ quan, 4 hạnh sĩ trực thuộc Tiểu đoàn 231.

tiếp theo 5 trang 1

giải «Tân Xuân» là quyết định hoà đúc đoàn của trang tài Tuy, thu Hội Tuyển Quân Đội «A» mới qua phát Đơn. Vào phát 74 agbla là còn ở phát nữa tan cuộc, lúc ky tỷ số đang quân bình 1-1 thì HT Dân sự «A» mở cuộc tấn công ở sát trong lúc lôn xôn trước thành Hội Tuyển Q.Đ hành trăng tay hậu vệ Hiền trung vùng cấm địa. Trong tai Toại bượt đón thì mọi người đều đánh mình Hội Tuyển Quân đội.

Đọc sẽ thua vì quá phát nón nhưng ông Toại không phạt đến mà lại phạt gian tiếp. Ngôn lành đã đã đưa đánh hay khoái sá ngang. Thế là hôn tuyển Quân đội «A» thoát nguy để sau cùng gây mạn khoái trong cuộc đời thường mày mà.

Không phải HT. Q.Đ. «A» chỉ thoát nguy lần kỳ mà trong trận, HT QĐ đã thoát nguy ấi u lần. Như vào phút thứ 40, sau khi Quang phá lưới Đặc Ui để ấy tỷ số đưa HT Dân sự «A» thì Long sợ đi theo bạnh đầu trước thành HTQĐ lại đã ra quan.

Ngoài đặp 186 cỉ, cả 2 thế cùng có H.T. Dân Sự và H.T. Quân Đội đều không tạo được cơ hội nào có thể làm khó 2 thủ mon mắc đầu 2 đạo tiền phòng đều chơi mau lẹ và cả quân sếp vì 2 thế thủ đã bắt lực kiểm gió chặt chẽ, phá tan tất cả những mưu toan của đối thủ.

Vào hiệp II, trận đấu sôi nổi hơn nhiều, với những lần quật khởi của hội QĐ nhưng chính H.T DS «A» lại mất thra. 2 đặp bằng vàng Vào phút 9, Ngôn thực cho Quang một đường bánh trông, anh này đem xuống sân lên với bóng. Đặc II thấy người bỏ thành chạy ra cướp bánh thì Quang lại đã set ra ngoài. Và 5ph sau, Quang tiếp 1 đường bánh của Nhung một mình trông giữa trong thành HTQĐ lại đã bóng. Đặc II mất 2 đặp có thể đã thành bàn ít ra cũng một mà thế thì Hồ Tuyển Dân Sự vào phút thứ ba mươi hai lạc sự hồ để Phúc phá lưới Kang một cách dễ dàng để gỡ hoà 1-1, cho HT Quân Đội. Đấu vậy H.T. Đặc sự cũng còn một đặp tốt 2 phút sau do lỗi Quân tự người gốc đã sợ người trước thành Đặc II. Thuận hoà tới thấy thắng chác những tỉ nội Hội Tuyển Dân Sự lại tuơn trong đường tu và đặp cuối cùng mười phân thắy ấn chắc là lúc bánh trông tay Hiền trong vùng cấm địa (phút 34) nhưng trong tay Toại lại «Tha Tau» đã kết cuộc phải gian quyết bằng cước bắt thâm ma H T Q Đ «A» đã may mắn đoạt giải.

H. T Quân đội «A» Đặc II— Tỷ. Đặc II, Hiền— Hội, T ung— Thu, Thanh, Chiếu, Phúc Ngâu.

H T Dân Sự A: Ngôn, Sang, Lâm— Chực, Long, Chính, Nhung, Vinh, Quang, Long (Thuận), Ngôn.

Trọng hoà 3, Hội Tuyển Quân Đội «B» thắng H.T. Dân Sự «B» 1-0.

Bức Thông-điệp đầu năm của ĐẠI ĐỨC NARADA MAHA THERA

Nhân dịp một năm lịch sử sắp chấm dứt rồi thành thật ước mong cho toàn thể chư Phật Tử bản phương đều đồng tâm nhất trí đoàn kết chặt chẽ để phụng sự quốc gia và nâng lực bồi đắp hạnh phúc an vui vững chắc cho đồng tộc.

Tôi đinh ninh rằng Quý vị đã lành hồi bao học của quê khờ, luôn luôn quên những điều tạm lạc của kẻ khác và luôn luôn nỗ lực xây dựng tương lai cả nước cùng như tập thể.

ooo

Mọi phát triển về cả 2 mặt vật chất và tinh thần là điều kiện tất yếu cho sự tiến bộ của đất nước. Chúng ta không nên tách rời vật chất và tinh thần.

Tính chất của người Việt Nam là cương nghị, tiềng năng và đồng cảm. Người Việt Nam đã trí tuệ đồi dào phong phú, vẫn có khả năng sáng tạo. Người Việt Nam biết tôn trọng kỷ luật, biết thu xếp nếp sống của mình trong trật tự.

Tôi ước mong quý vị cố gắng tận dụng những tài nguyên phong phú sẵn có và những tiềm năng hẹn trong của quý vị để xây dựng một quốc gia hùng cường và tân tiến.

ooo

Bằng tình của người VN. thương hướng về đời sống tinh thần. Quý vị đã có tâm tình nhiệt thành. Không có một sức mạnh nào phá hoại được một đoàn kết chặt chẽ giữa quý vị. Đã có những âm mưu, những âm mưu kỳ dị thâm hiểm chia cắt. Để giữ vững tinh thần tôn giáo quí vị sẵn sàng hy sinh cả, đầu đến mất mạng sống cũng không ngại ngùi.

Sau cuộc tranh đấu một mất mát con cho đạo giáo, tiên toàn của VN hiện nay có sự chân hưng tôn giáo mạnh mẽ.

Chúng ta phải nhìn nhận rằng trong những năm vừa qua mặc dù tình cảm hiểu biết của tôn giáo vì nhà chưa có tổng viện chỉ huy nên các những người tuổi tác Nhưng ngày nay tình

tiếp theo 9 trang 1

chiến ở Chypre và một cuộc tranh chấp giữa Hy lạp và Thổ. Tuy chiến, tuy các gần bên quyền, người ta cho rằng theo các tin tức nhận được ở Ankara thì không có triển chưng gì là Thổ sẽ can thiệp ở Chypre như 1 vai tin loan tiên báo.

Dầu sao, chính phủ Anh cũng có ý cho phác trình của ông George Ball và các cuộc thăm viếng ở Aphrap và Athenes, sau khi Tổng thống Makarios bác bỏ kế hoạch của Anh. Mỉ nhằm đưa sáu Chypre một tiếng vang đánh bị quốc tế, trước khi đã định lập trường về các kế hoạch ngoại giao và quân sự.

Tình hình ở Chypre trầm trọng

ATHÈNES (AFP).— Sáng nay, các bao Hy lạp đang những tin liên hoan tin sớm mai, ông George Ball đã bị thất bại, những thời cho biết tăng tình hình rất trầm trọng và hòng biết trong lúc nào «chuyện không hay sẽ xảy ra».

Theo các tin tức đó, người ta nhận thấy có nhiều vụ đều đóng quân đội quan trọng về phía Thổ, đến đến vùng Chypre, cũng như ở phía đông Thrace ; tại đây, quân đội đã thay thế lính biên cảnh. Đường như các tin báo đã được lịnh rõ cũng là and kendermun ở hạm đội Thổ ở cảng này đường như vẫn ở sẵn sàng.

Thủ lãnh Chypre gốc Thổ, ông Raul Denktash, đường như đã nhận mạnh với chính phủ Ankara để phản ngay lính nhảy dù đến đây. Các sự việc này công vơi mặt phi cơ Thổ và phàm không phản Hy lạp ngày hôm qua đã lấm cho Athenes đặt bao Hỏa tiễn Thêm vào đó, lại có tin rằng cố lẽ sẽ chưa nhưt tới là ngày tổng tuyển cử ở Hy lạp, quân đội Thổ sẽ đến bờ Chypre. Trong khi đó, có tin cái chính những tôn đến Thổ trong Hy lạp quyết định hoàn cước tổng tuyển cử lại.

Mặt khác, những lực tuyển bố của Thủ tướng Anh Alec Home tại Hoa thịnh đốn, đã gây một sự bất mãn đáu ta. Các giới chánh trị cho rằng để là một tập lực không thể đưng đường được để buộc Tổng thống Makarios phải chấp nhận kế hoạch của Anh, Mỹ.

Báo «Kathimerini» viết : «Ở Home thừa biết rằng Tổ sẽ ngưng ngay việc chống đối, phản phạm đến vấn đề Chypre nếu Anh, Mỹ mở những cuộc vận động thích đáng với chính phủ Thổ, chính Anh, Mỹ lại không làm như vậy, trái lại, lại đòi Hy lạp phải hy sinh thêm nữa. Chác nhẩn là không bao giờ có sự hy sinh như vậy».

tiếp theo 4 trang 1

hồ lên ở 1 ngoài kiều trông thấy bắn mấy phát súng nhưng tên nào nơm quá nên rồi chạy đi và liền đó tiếng nổ nhỏ xa.

Sau tiếng nổ, nhà chức trách đến nơi hiện vơi sự cố hòa lo chỗ các nơn nhân vào bệnh viện. Lần đó, quân đội và cảnh sát thiết lập một hàng rào chặn ngang đường Lê Văn Duyệt (trước rạp hát) không cho xe cả vô hỏi hành lưu thông, mãi đến sáng 17-2 xe lưu thông ở khúc đường ấy vẫn còn hạn chế.

Thêm nhiều chi tiết khác nữa

Trong số các Mỹ kiều bị chết có một Thiếu tá mới Đại úy và 1 quân cảnh. Người ta còn có 5 Mỹ kiều khác bị thương vơi khó sống.

Trong số các thường dân V.N. bị thương, có 2 người là những quả nặng, nên đã tư trần trước khi được đưa tới bịnh viện. Đã là các anh Tiêu và Dung.

Theo báo «Saigon Daily News» thì trong số 3 người bị chết, người ta thấy có hai vị Đại uy thuộc quân lực chiến vì 1 người quân cảnh bị, Mỹ đường canh gác ở đây, còn người thứ hai kẻ 1 chiếc thung thắc số nhỏ trong cura chân sang sắt.

Một người lức đó vừa mới vào rạp nói rằng hai tên không bỏ tới rạp vào lúc 7g45 tối. Sau có tiếng nổ, người kỳ cùng nghe thấy những tiếng súng nhỏ. Trong đêm hôm qua người ta thấy biết chắc chắn bình nhứt thăng nay, tự khi có xe đi đọc người Mỹ.

Nhiều người Mỹ ở rạp đã cho nhiều người bị thương đến đó và thương Mỹ ở đường Trần hưng Đạo. Nhiều người khác đã vội chạy tới khi nghe thấy tiếng nổ, để xem có cần phải cho rõ nhau không. Phòng đọi của nhu thương chật sách những người.

Bom nổ lúc độ 7g45 tối, sau khi đã chiếu phim được ba phần của Phim đang lẻ chiếu song lúc 8g30 giờ tối.

Lúc đó hành lang của rạp không có nhiều người. Nên không thể chắc có rất nhiều người bị thương hơn thế nữa.

MỘT Ổ MÃI DÂM LIÊN HỆ ĐẾN NHIỀU NHÂN VẬT CÓ TIẾNG BỊ KHÁM PHÁ *Nữu Ước*

NỮU ƯỚC (Reuter).— Cảnh sát Nữu ước khám phá một ổ mãi dâm liên hệ đến nhiều chính khách, thân chủ gồm, và nhân vật.

Một thiếu phụ 26 tuổi bị bắt trong đêm qua về tội chứa gái mãi dâm và cảnh sát đã tịch thu nhiều quyển sổ ghi tên và địa chỉ đó 200 khách hàng. 3 thiếu phụ tức khác bị buộc tội hành nghề mãi dâm.

Trước đây, cảnh sát công khám phá được một tổ chức mãi dâm ở quận Nassau (Long Island) gồm một số nữ tỳ, nhưng hai tổ chức này không liên quan với nhau.

VỤ TỔNG TIỀN CHỦ NHIỆM V.N. THỜI BÁO KÝ GIẢ ĐÀM-PHONG ÔNG VĂN-GIANG

Chủ nhiệm Báo Mới đã bị tống giam

SAIGON.— Trước đây chúng tôi có loan tin kỷ giả Đàm Phong và ông Văn Giang Chủ nhiệm Báo Mới lên tòa ông Dương chí Sanh Chủ nhiệm tờ Việt Nam Thời Báo đã bị bắt giữ để điều tra.

Sau khi kết thúc biện bảo điều tra ngày 11.2 cả hai ông Văn Giang và Đàm Phong bị giải tòa, cuối cùng hai ông đều bị tống giam vào khám Chí Hòa.

Nửa đêm giao thừa các cô gái Xuân đi chùa lễ phật xin xâu của nguyên đầu tỉnh.

TIN VẮN

7 cán bộ Q.S. thuộc nghĩa quân C.M. chống chế độ Diệm trở về tại An Giang

LONG XUYÊN (VTX).— Hưởng ứng lời kêu gọi của Trung Tá Tích Trường An Giang, sáng ngày 11-2 vừa qua, 7 cán bộ quân sự thuộc nghĩa quân Cách mạng trước đây dưới quyền chỉ huy của cố Th. T. Lê quang Vinh tức Ba Cut, ly khai chống chế độ Ngô đình Diệm từ năm 1955, đã trở về tại Tòa Tỉnh Trường mang theo 1 thompson, 3 súng lục và 8 lựu đạn.

Bảy cán bộ quân sự này gồm 1 Liêu đoàn phó Tiểu đoàn 2 thuộc Trung đoàn 6, 1 Chánh trị viên Tiểu đoàn 2, 1 ấi Đại đội phó Đại đội 1 và bốn Trung đội Trưởng.

Các cán bộ quý chánh đã được Trung Tá Tỉnh trưởng tiếp xúc thăm mật tại Dinh và tặng 10.000đ, để anh em chi tiêu trong dịp tết.

12 chiến sĩ Bảo An hứa công được tưởng thưởng

TUY HÒA.— (VTX) Sáng ngày 11-2 năm qua, Tỉnh Đoàn Bảo An Phú Yên đã tổ chức lễ gắn huy chương cho Bảo An viên có công diệt địch.

Buổi lễ đặt dưới quyền chủ tọa của Trung tá Phan văn Cách, phó trách nhiệm Bảo An tại Vùng 2 Chiến Thuật.

Nhân dịp này, Trung tá đã gắn 12 Anh Dũng Bội Tinh gồm 7 Anh dũng bội tinh Ngân sao đồng và 5 Anh dũng bội tinh Ngân sao bạc.

28 Đồng bào ở Quảng ngãi hưởng ứng phong trào viện động đời sống mới

QUẢNG NGÃI (VTX).— 28 đồng bào ấp VC cưỡng ép tản cư đã lên núi trở về tại ấp mới, đã trở về tỉnh điện tại quận Sơn Hà, tỉnh Quảng Ngãi, vào sáng ngày 29 Tết. Các đồng bào này đã được chính quyền địa phương đón tiếp đúng cách và tại ấp Hà Thành cung quận.

tiếp theo 9 trang 1

có tâm hoạt động sa (như «Atlas», «Titan» «Saturne» «Jupiter» và «Polaris»), trong khi cách đây 5 năm, loại rõ khí này chưa tiến đến địa hạt hành quân.

Vỹ Tổng tham mưu trưởng Mỹ nhìn thấy sự tiến triển vẻ đẹp hại hão tiến nay đã giúp giảm bớt được các oanh tạc cơ bay ra vì cách đây 5 năm, đoàn « không quân chiến thuật » có 1.600 oanh tạc cơ và hiện nay, số đó đã rút xuống còn 1.000 chiếc và công trong thời gian ấy, thường xuyên có 250 chiếc đặt trong « tình trạng bão động » và bây giờ cơ số 5.00 chiếc.

Tướng Taylor cho cho biết rằng số « Không lực » chiến đấu ngày đã tư 11 lên 16 sư đoàn trong 1 năm qua, các phi đoàn chiến thuật trang 100% và các phi đoàn vận chuyển quân đội cũng tăng 75%0.

Nói về chiến lược Mỹ, tướng Taylor tuyên bố rằng điều đó đã được đây giúp các người chỉ huy Cộng sản ở tại đây ở ý nghĩ những người chủ trương can thiệp nhưn đó, đã được giải quyết sáo phương thức thời đó.

Tướng tổng tham mưu trưởng quân đội Mỹ nói : « Chúng ta không phải chỉ trông đợi vào một bộ thống quốc phòng duy nhất, chúng ta đã nhận định rằng cần phải có một lực lượng dù sức đặp ứng tất cả các hình thức thách đố về quân sự và bất đầu bằng các lực lượng nhỏ không cự lại được lực gây loạn đang đặt vào sử dụng ở VN. cho tới các cuộc chiến nguyên tử chiến thuật quy mô lớn. Đó là điều cần thiết để đối phó với những hình thức xâm lược tinh vi hơn và ngoài ra khả năng phản ứng phù hợp với tình hình đó của Hoa Kỳ.

Trả lời ba kỳ giả ngoại giao các nước vấn ông về các vấn đề quốc tế quan trọng, ở Dean Rusk tuyên bố đại khái : « Mỹ và Anh, cũng như những nước khác, rất bất khoan nhẫn đối với dọa hòa bình ở Đông nam Á. Chính sách sáng lãng của Bắc Kinh và Hà nội sẽ được khích lệ bằng việc Pháp thừa nhận Trung cộng, do đó tình hình sẽ ngày hiểm trọng và ngoài ra khả năng đoàn được trong lai hòa bình ở Đông nam Á ».

Tuy nhiên, ông tin chắc rằng Đông nam Á không thể bị rơi dưới ách Cộng sản.

Thời-Luận

LÀ CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA DÂN CHÚNG

THÔNG CÁO

Kể từ ngày 20/2/64, « VĂN-PHÒNG TRUNG ƯƠNG THỦY-CƯỚC » được thành lập để nhận hàng hóa gởi đi các Hải-Cảng Miền Trung Việt Nam và Ngoại quốc.

Văn-Phòng này là đại-diện duy nhứt cho những tàu sau đây :

NHỰT - LỆ, ĐẠI - HẢI, TRƯỜNG - SƠN, PHÚ - QUỐC, THĂNG - LONG, THỐNG - NHỨT, TIÊN - PHONG, PHONG - CHÂU, KHÁNH-HÒA, NAM-SANH, NAM-VIỆT, DINARD, ZIPPER.

Yêu cầu quý vị khách hàng liên lạc hoặc muốn biết thêm chi-tiết, xin đến số 9, Đường Pasteur Saigon. Điện-thoại số 22.787.

Saigon, ngày 7 tháng 2 năm 1964

In tại nhà In riêng THỜI LUẬN
Quản-lý : Bà NGHIÊM-XUÂN-THIỆN

Trường nữ công VIỆT - HÔNG
291 Phạm ngũ Lão (gần rạp Thanh Bình. — Saigon
Khóa đầu năm khai giảng ngày 8 tháng giêng âm lịch tức 20-2-64
Trường dạy bảo đảm khóa 3 tháng biết may Áu phục Việt phục phụ nữ áo kiểu, Đồ đầm, trẻ em, thêu tay, thêu máy 60 kiểu, đan, nấu. Lớp thêu tay học mau khóa muốn làm trong giúp bộ. Có nơi ăn ở đàng tin cậy. Lớp may tối gian học phí.

A L'OCCASION DE LA FÊTE DU TÉT
Grand Rabais SUR TOUS TRAVAUX
COULEUR
DEVELOPPEMENT:
EKTACHROME
AGFACOLOR-KODACOLOR
PHOTOS COULEUR
TRAVAIL SUR TOUS FORMATS
RABAIS de 30% sur TARIF NORMAL
KAWAKI RAPIDE SOIGNÉ
QUALITÉ d'abord
C'EST LA DEVISE DE NOTRE MAISON
LONG BIÊN PHOTO CINÉ
85-120, TV 90 - SAIGON - Tél. 20.598

Hiệu kính thuốc KÍNH TIÊN do sự điều khiển của Quang học gia chuyên nghiệp tốt nghiệp trường Quốc Gia Quang học Pháp Quốc.
KINH-TIÊN Opticien-Opticien-Diplômé
274, Rai Bà Trưng Saigon (Xéo nhà thờ Tân Định)
CHUYÊN MÔN
Thử mắt theo lối khoa học và bán đủ các loại kính cận thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời.

SÁN SƠ MÍT sôn)
Đi đâu thường ra lần với phan, những con trùng như sơ mít, chăm nên nhiều ra, người yếu đuối, sinh chứng đau sức 2 cạnh sườn uống thuốc sán THANH XA, trong 2 giờ ra sán.
HO
Thuốc nước, thơm ngọt, dễ uống, mau khỏi là đặc điểm của thuốc HO THANH-XA.
MỒ HÔI TRỘM
Trẻ em kém ăn ít ngủ, quấy đêm, gầy ốm, ra mồ hôi trộm, uống BÁO BỔ CHÂN ÂM THANH XA, rất tốt.
TÁ LỴ
Đi cầu sa, nước ra bọt, sống phân, ra máu ra đàm, uống TÁ LỴ HOÀN THANH XA (thuốc mất tôn). Thầy kiến hiệu.
Nhà thuốc THANH XA
số Ngã tháng Chợ Saigon
cửa trên « Cần Vọt »
Cần thăm Đại lý khắp nơi, thì lý để dàng, hoa hồng hậu.
K.N. B.Y.T. số 632 18-12-63

BÁO DÂN QUYỀN Tục Bản
Chống tôi dược tin
Sau thời gian bị đình bản một tháng, nhật báo « Dân Quyền » sẽ tục bản vào Thứ Năm 20-2-1964 (phát hành vào chiều thứ tư 19-2-64

RAO VẶT
Xem tướng Số
Đoán rõ : Việc làm tu, Công danh, Tiền tài, Tình duyên, Gia đạo, v.v.
Xin hỏi tăng ĐỒNG THÁI, 182 Lê Lai Saigon

Dịp Xuân Về
Ai nấy đều nghĩ, nên mua quà tết, chúc các cụ lâu đắc thọ.
— Mua gì ? ở đâu ?
Xin mời đến ngay
Nhà thuốc KIM TÂN
số 311, đường Hai-bà-Trưng, Tân Định là lẽ tốt quí nhất.
Mừng tuổi cho quà gì ?
Bồ Thiên Kim-Tân, Chấu uống khỏe mạnh.
— Tại Tăng-cục 311 Hai-bà-Trưng Tân-Định.
Có thầy Cô giỏi không lấy tiền.
K. N. số 671, 17-1964

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)